

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Kriváčkem ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████

bytem

zastoupená advokátkou JUDr. Jaroslavou Šafránkovou

se sídlem Lublaňská 673/24, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

se sídlem

bytem

o vypořádání SJM

takto:

I. Dlužníkovi se ze zaniklého společného jmění manželů přikazuje do výlučného vlastnictví:

- a) pozemek parc. č. [REDACTED] jehož součástí je stavba č.p. [REDACTED] a pozemek parc. č. [REDACTED] vše v k.ú. [REDACTED],
- b) zůstatky na účtech vedených u Fio banky a.s. č. [REDACTED] a [REDACTED] v celkové výši 176,52 Kč,
- c) závazek vůči ČSOB Stavební spořitelně, a.s. ze smlouvy uzavřené mezi žalobkyní, dlužníkem a Českomoravskou stavební spořitelnou, a.s. pod č. [REDACTED] ve výši 2 492 862,70 Kč,
- d) závazek vůči [REDACTED] ve výši 199 679,85 Kč a
- e) závazek vůči [REDACTED] ve výši 6 687 485 Kč ze směnec znějících na 5 187 485 Kč a 1 500 000 Kč.

- II. **Dlužník je povinen** zaplatit žalobkyni vypořádací podíl ve výši **2 084 918 Kč**.
- III. Žaloba se zamítá v části, již se **žalobkyně** domáhala vypořádání:
- podílu o velikosti id. 1/2 na stavbě rodinného domu č.p. [REDACTED] v obci [REDACTED] stojící na pozemku parc. č. [REDACTED]
 - zůstatku na podnikatelském účtu dlužníka vedeném u Československé obchodní banky, a.s. č. [REDACTED]
 - vnosů v požadované souhrnné výši 685 000 Kč.
- IV. Žaloba se zamítá v části, již se **žalovaná** domáhala vypořádání:
- závazku vůči ČSOB a.s. ze smlouvy o podnikatelském kontu ze dne 7.5.2010 ve výši 91 154,15 Kč,
 - závazku vůči [REDACTED] ve výši 452 845 Kč,
 - závazku vůči [REDACTED] ve výši 215 268,50 Kč,
 - závazku vůči [REDACTED] ve výši 954 195,22 Kč,
 - závazku vůči [REDACTED] ve výši 196 425 Kč a
 - nájemného za nebytové prostory v přízemí domu [REDACTED]
- V. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- VI. Žalobkyně i žalovaná **jsou povinny** zaplatit státu náhradu nákladů řízení, každá po **25 722,21 Kč**, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Odůvodnění:

1. Návrhy účastníků, předmět řízení a průběh řízení

1.1. Návrh žalobkyně

- Žalobkyně se svou žalobou došlou soudu dne 1.7.2015 domáhala proti dlužníkovi, v té době jako žalovanému, vypořádání podílového spoluvlastnictví. Jejich manželství bylo uzavřeno dne 3.7.2004 a rozvedeno rozsudkem ze dne 23.9.2014, který nabyl právní moci dne **19.11.2014**.
- Žalobou učinila žalobkyně předmětem řízení:
 - Pozemek parc. č. [REDACTED] jehož součástí je stavba č.p. [REDACTED] a zahrada parc. č. [REDACTED] vše v k.ú. [REDACTED] (dále jen „dům na [REDACTED]“)
 - podíl o velikosti id. 1/2 na rodinném domě č.p. [REDACTED] stojícím na pozemku parc. č. [REDACTED] (dále jen „rodinný dům v [REDACTED]“)
 - závazek vůči Českomoravské stavební spořitelně a.s. (nyní ČSOB Stavební spořitelně, a.s.) z úvěrové smlouvy č. [REDACTED] ve výši 2 492 862,70 Kč (dále jen „závazek vůči ČMSS“),
 - zůstatek na účtu Fio banky a.s., v průběhu řízení upřesněno jako účet č. [REDACTED] (běžný účet na jméno žalovaného se zůstatkem ke dni 19.11.2014 ve výši 111 Kč) a účet č. [REDACTED] (investiční účet pro peníze i cenné papíry na jméno žalovaného se zůstatkem ke dni 19.11.2014 ve výši 65,52 Kč),
 - zůstatek na podnikatelském účtu na jméno žalovaného u ČSOB a.s. č. [REDACTED] (se zůstatkem ke dni 19.11.2014 ve výši 6 937 Kč) a

3. dále řadu movitých věcí a majetek podniku žalovaného jako OSVČ vedený pod IČ [REDAKCE] u nichž v průběhu řízení vzala žalobkyně žalobu se souhlasem žalované strany zpět. K částečnému zastavení řízení došlo usnesením ze dne 21.8.2018, č.j. 23C 212/2015-393.
4. Žalobkyně uvedla, že žalovaný v průběhu manželství od roku 2009 do roku 2011 uzavřel bez jejího vědomí řadu smluv o půjčce s tím, že takto získané peníze používal k hazardní hře, o čemž neměla tušení. Za trvání manželství bylo na výlučné dluhy žalovaného, které činil pouze z důvodu, že je hazardní hráč a tyto prostředky prohrál, zapláceno dle žalobkyně celkem **2 062 687 Kč**, kterou požaduje vypořádat jako **investici ze společného majetku na výlučnou potřebu žalovaného** bez souhlasu žalobkyně, přičemž se nejednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Žalobkyně označila k vypořádání tyto investice ze SJM:
- a) v roce 2009 si měl vypůjčit od [REDAKCE] **200 000 Kč**,
 - b) od [REDAKCE] částku **140 000 Kč**,
 - c) v roce 2010 od [REDAKCE] částku **200 000 Kč**,
 - d) od [REDAKCE] celkem **130 000 Kč**,
 - e) od [REDAKCE] částku **150 000 Kč**
 - f) od [REDAKCE] (správně [REDAKCE] částku **20 000 Kč**,
 - g) od [REDAKCE] částku **90 000 Kč**
 - h) s tím, že v tomto období dlužil VZP, ZPMVČR a OSSZ částku cca **50 000 Kč**. O těchto dlužích se žalobkyně dozvěděla až z exekucí vedených na jejich nemovitost.
 - i) Proto byla nucena zaplatit soudnímu exekutorovi JUDr. Broncovi částku **192 687 Kč**.
 - j) Dále uvedla, že žalovaný bez jejího vědomí a souhlasu převedl z navýšení úvěru u ČMSS a.s. částku **470 000 Kč** na svůj účet vedený u Fio banky a dalších **400 000 Kč** na účet své společnosti MATAM s.r.o., čímž zkrátil společný majetek o další částku 870 000 Kč.
- 6) Podáním z 1.7.2015 rozšířila žalobkyně žalobu o nájemné ve výši 100 000 Kč vyplacené žalovanému dne 15.11.2014 na základě nájemní smlouvy na pronájem štítu pro umístění reklamy, kterou uzavřel žalovaný se společností ASARKO s.r.o. dne 15.11.2014. Soud připustil tuto změnu žaloby usnesením vyhlášeným na jednání dne 7.5.2018.

1.2 Insolvenční řízení ve věci žalovaného jako dlužníka

5. Dne 15.6.2016 bylo k návrhu žalovaného zahájeno insolvenční řízení ve věci žalovaného jakožto dlužníka (oznámeno vyhláškou ze dne 15.6.2016, č.j. KSCB 41 INS 14292/2016-A-3 na č.l. 44). Usnesením ze dne 18.7.2016, č.j. KSCB 41 INS 14292/2016-A-8 (na č.l. 45-46) zjistil insolvenční soud úpadek dlužníka, povolil řešení úpadku oddlužením a insolvenční správce dlužníka ustanovil [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]
6. Vzhledem k tomu, že řízení o vypořádání SJM bylo zahájeno dříve než insolvenční řízení žalovaného, nejedná se o incidenční spor ve smyslu § 159 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona. K projednání věci je tudíž věcně příslušný Okresní soud v Českých Budějovicích (viz také usnesení Vrchního soudu v Praze dne 27.10.2016, č.j. Ncp 1157/2016-51).
7. K návrhu věřitele [REDAKCE] bylo zahájeno rovněž insolvenční řízení ve věci žalobkyně jakožto dlužnice (vyhláška ze dne 4.11.2016, č.j. KSCB 28 INS 25245/2016-A-3 na č.l. 55), avšak z důvodu jejího bydlístě [REDAKCE] nakonec toto řízení odpadlo.
8. Usnesením z 6.1.2017, č.j. KSCB 14292/2016-B-11 (na č.l. 129) insolvenční soud neschválil oddlužení žalovaného a na jeho majetek byl prohlášen (nepatrný) konkurz. Podle § 245 odst. 1 insz přitom *účinky prohlášení konkursu nastávají již okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu*

v insolvenčním rejstříku. Podle § 246 odst. 1 věty první insz prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Dále podle § 273 odst. 1 insz, probíhá-li řízení o vypořádání společného jmění manžellů, stává se insolvenční správce prohlášením konkursu účastníkem tohoto řízení místo dlužníka. Trvají-li účinky rozhodnutí o úpadku, nelze toto řízení skončit soudním smírem. Dnem 6.1.2017 proto insolvenční správkyňe žalovaného jakožto dlužníka vstoupila do řízení o vypořádání SJM jako účastník řízení na straně žalované, byť rozhodnutí insolvenčního soudu nenabylo právní moci.

9. Usnesením z 8.6.2017, č.j. 2 VSPH 292/2017-B-20, zrušil odvolací soud shora uvedené usnesení z 6.1.2017 a věc vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení, čímž insolvenční správkyňe na čas z řízení „vypadla“. Řízení o vypořádání SJM bylo následně usnesením ze dne 23.11.2017, č.j. 23C 212/2015-210 přerušeno do právní moci rozhodnutí o způsobu řešení úpadku dlužníka. K rozhodnutí o způsobu řešení došlo dne 19.1.2018, kdy insolvenční soud usnesením č.j. KSCB 41 INS 14292/2016-B-32 (na čl. 217) schválil oddlužení dlužníka zpeněžením majetkové podstaty. Tímto dnem proto insolvenční správkyňe opět vstoupila do řízení namísto dlužníka jako žalovaná, a to dle výše citovaného § 273 odst. 1 insz ve spojení s § 408 odst. 1 insz, dle něho *o účincích schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí ohledně majetku náležejícího do majetkové podstaty v době schválení oddlužení obdobně ustanovení tohoto zákona o účincích prohlášení konkursu, včetně zániku společného jmění dlužníka a jeho manžela.*
10. Podle § 274 insz ve znění účinném do 31.5.2019: *Nelze-li provést vypořádání společného jmění manžellů proto, že závazky dlužníka, které z něj mohou být uspokojeny, jsou vyšší než majetek, který náleží do společného jmění manžellů, zahrne se celý majetek náležející do společného jmění manžellů do majetkové podstaty. S účinností od 1.6.2019 byla k tomuto ustanovení doplněna věta: *Výtěžek zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění manžellů se vypořádá přiměřeně podle pravidel pro vypořádání společného jmění manžellů.**
11. Podle § 275 insz: *Pohledávka manžela dlužníka vzniklá po prohlášení konkursu vypořádáním společného jmění manžellů se považuje za přihlášenou pohledávku a uspokojí se stejně jako tyto pohledávky.*
12. Pro posouzení, zda lze provést vypořádání SJM, tj. zda závazky dlužníka jsou vyšší než majetek náležející do SJM, byl zásadní výsledek incidenčního sporu vedeného pod sp. zn. 43 ICm 843/2017, v němž byly popřeny pohledávky bratra dlužníka, [REDAKCE] v celkové výši 6 687 485 Kč. Za tím účelem bylo toto řízení o vypořádání SJM usnesením vyhlášeným při jednání soudu dne 18.11.2019 přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 43 ICm 843/2017. Poté, co Vrchní soud v Praze svým rozsudkem ze dne 16.6.2021 rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.11.2019, č.j. 43 ICm 843/2017-188, potvrdil, bylo v řízení opět pokračováno. Uvedenými rozsudky byla zamítnuta žaloba na určení, že pohledávky [REDAKCE] za dlužníkem z obou směnek nejsou po právu.
13. Druhým významným faktorem pro posouzení otázky případného předlužení SJM se ukázalo plynutí času a s tím související nárůst hodnoty nemovitostí. Přestože pohledávky [REDAKCE] byly shledány po právu, s ohledem na nárůst cen nemovitostí, jež jsou zahrnuty v majetkové podstatě dlužníka, po dlouhých 8 letech došlo k tak razantnímu zvýšení cen nemovitostí, že lze učinit závěr, že SJM žalobkyně a dlužníka předlužené není a lze jej vypořádat. Znaleckým posudkem Ing. Karla Drnka dle stavu ke dni 9.5.2023 byl dům na [REDAKCE] oceněn na částku 12 777 000 Kč a podíl id. 1/2 na stavbě rodinného domu v [REDAKCE] ke dni 14.2.2022 na částku 6 260 000 Kč.
14. Soud je toho názoru, že § 274 insz je třeba vyložit tak, že výlučné závazky dlužníka by měly být uspokojeny primárně z výlučného majetku dlužníka (v daném případě z nemovitostí v [REDAKCE] a tudíž pro posouzení otázky předluženosti SJM je nutné počítat i s majetkem ve výlučném vlastnictví dlužníka. Právě z toho důvodu nechal soud znalcem ocenit i hodnotu aktiv v [REDAKCE] přestože dle závěru soudu nejsou předmětem SJM (viz níže). Pro účel posouzení otázky

předluženosti SJM postačí soudu údaj o hodnotě aktiv dlužníka v [REDAKCE] ke dni 14.2.2022. Aktualizaci hodnoty tohoto aktiva soud z důvodu nadbytečnosti pro účely řízení již nezadával.

15. Celková výše závazků dlužníka přihlášených do insolvenčního řízení činí 11 606 717,01 Kč, z toho 8 044 130,32 Kč připadá na nezajištěné pohledávky (zjištěno ze zprávy IS o dosavadní činnosti ze dne 2.9.2016 na č.l. 102 a přehledu přihlášek na č.l. 147), hodnota majetku dlužníka a SJM činí v součtu, s určitou dávkou nepřesnosti z důvodu neaktuálnosti ceny domu v [REDAKCE] přibližně 19 000 000 Kč (dům na [REDAKCE] 12 777 000 Kč + podíl ½ na domu v [REDAKCE] včetně přílehlých pozemků 6 260 000 Kč). Z toho důvodu má soud přesvědčivě vyřešeno, že SJM účastníků předluženo není, a proto je třeba vypořádat jej v tomto klasickém civilním řízení.
16. V průběhu řízení došlo k také k námitce žalované (dne 23.4.2019 na č.l. 568), že žalovaná má dispoziční oprávnění pouze k nemovitým věcem zapsaným v majetkové podstatě dlužníka a pouze ohledně nich může jednat za dlužníka v řízení o vypořádání SJM žalobkyně a dlužníka. Ohledně dluhů vzniklých za trvání manželství zastala žalovaná názor, že by měla jednat s dlužníkem společně a navrhla, aby soud připustil jako účastníka na straně žalované i dlužníka. Soud tento návrh usnesením ze dne 2.5.2019, č.j. 23C 212/2015-569, zamítl s tím, že dle názoru soudu vykonává žalovaná postavení účastníka řízení na místo dlužníka v plném rozsahu. Usnesením ze dne 17.6.2019, č.j. 5Co 857/2019-586, Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

1.3 Návrh žalované

17. Původní žalovaný se ve věci relevantně nevyjádřil. Po vstupu žalované do řízení namísto původního žalovaného navrhla žalovaná na jednání dne 5.6.2017 vypořádat další závazky zjištěné v insolvenčním řízení a další nemovité věci. S ohledem na nepřehlednost a neurčitost nároku následně žalovaná protinávrh specifikovala v podání ze dne 21.7.2017 (tedy ještě ve tříleté lhůtě pro podání návrhu na vypořádání SJM). Navrhla vypořádat další movité věci, u nichž v průběhu řízení vzala žalovaná svůj návrh se souhlasem žalobkyně zpět, a dále následující závazky v podobě přihlášených pohledávek (tyto pohledávky žalovaná označila jako společné):
- 7) závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **452 845 Kč** ze smlouvy o půjčce a směnce ze dne 20.3.2014,
 - 8) závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **215 268,50 Kč** ze smlouvy o půjčce ze dne 2.9.2013,
 - 9) závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **954 195,22 Kč** ze smlouvy o půjčce ze dne 28.2.2013,
 - 10) závazek vůči ČSOB ve výši **91 154,15 Kč** ze smlouvy o podnikatelském kontu ze dne 7.5.2010,
 - 11) závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **199 679,85 Kč** z ústní smlouvy o půjčce ze dne 21.11.2013,
 - 12) závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **196 425 Kč** ze smlouvy o půjčce ze dne 23.6.2014,
 - 13) závazek vůči Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši **6 687 485 Kč** ze 2 směnek ze dne 14.9.2009 a
 - 14) pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu [REDAKCE] [REDAKCE] V případě této položky žalovaná nejprve uvedla (pod položkou 29), že požaduje nájemné za pronájem reklamy štítu nemovité věci v [REDAKCE] tř. č.p. [REDAKCE] V opraveném petitu na č.l. 158 verte však žalovaná požadovala do výlučného vlastnictví dlužníka přikázat pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu č.p. [REDAKCE] Vznikl zde proto rozpor a nejasnost, která byla odstraněna na jednání dne 7.5.2018 (na č.l. 224 verte), kdy žalovaná upřesnila, že se domáhá **pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu** [REDAKCE] [REDAKCE]

18. Žalobkyně obecně k závazkům pod položkami 7-13 uvedla, že přesahují míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, neboť jejich výdělky ani úspory zdaleka neumožňovaly splácení těchto závazků, navíc za situace, kdy společně spláceli úvěr poskytnutý ČMSS ve výši 2 344 000 Kč a do toho se starali o 2 nezletilé děti. Sám dlužník ve své výpovědi uvedl, že jeho měsíční příjem činil 20 000 Kč a její měsíční příjem činil 10 000 Kč. Závazky převzaté dlužníkem bez jejího souhlasu tedy svou výši jednoznačně přesahovaly přiměřenou míru jejich majetkových poměrů, a proto k nim nelze při vypořádání SJM přihlížet a zahrnovat je do SJM (s výjimkou položky 11).
19. Na jednání dne 7.5.2018 žalovaná k výzvě soudu o upřesnění protinávrhu uvedla, že protinávrhem není jen to, co bylo uvedeno v podání ze dne 21.7.2017, ale i to, co činila protinávrhem na jednání dne 5.6.2017. Tím však byly do věci, ve vztahu k předmětu řízení, zaneseny další zmatky, a proto byla žalovaná vyzvána ke kompletaci protinávrhu. To žalovaná učinila podáním ze dne 19.7.2018 (na č.l. 368), kde v podstatě shrnula svůj protinávrh téměř ve stejném rozsahu jako v podání ze dne 21.7.2017. Z toho důvodu dospěl soud ke konečnému závěru, že žalovaná neučinila předmětem řízení i další závazky dlužníka vyjmenované při jednání dne 5.6.2017.

1.4 Definitivní vymezení předmětu řízení a tzv. pravidlo tří let

20. S ohledem na potřebu vyjasnění předmětu řízení před vyhlášením rozsudku, v návaznosti na recentní judikaturu Nejvyššího soudu, která tenduje k názoru, že každá z položek SJM může být samostatným předmětem řízení, a tudíž už se při vypořádání SJM nehledí na SJM jako na jednotnou masu, kterou je nutné vypořádat v jediném řízení, bylo třeba vypořádat se komplexně s procesními návrhy stran učiněnými v průběhu řízení.
21. Obě účastnice, především ale žalobkyně, uplatnily v průběhu řízení tvrzení a nároky, které nebyly učiněny v úvodu řízení. To se týká především podání žalobkyně ze dne 7.10.2022. Ne ve všech případech bylo zcela zřejmé, zda se skutečně jednalo o rozšíření žaloby či protinávrhu nebo mělo jít jen o určité „dokreslení situace“, nicméně v zájmu zpřehlednění předmětu řízení a v zájmu procesní jistoty soud tyto návrhy dle svého obsahu jako návrh na změnu žaloby či protinávrhu posoudil a rozhodl o nich ve smyslu § 95 o.s.ř. usnesením ze dne 2.5.2024, č.j. 23 C 212/2015-884, v němž nepřipustil změny žaloby či protinávrhu.
22. Ve všech případech soud rozhodl o nepřipuštění změny návrhu z důvodu uplynutí tříleté lhůty pro vypořádání SJM. Tato tříletá lhůta přitom uplynula dne **19.11.2017**. Odkázat lze především na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 437/2014, dle něhož *zákonný požadavek vyžadující uplatnění nároků na vypořádání společného jmění manželů do tří let od zániku společného jmění manželů brání tomu, aby se po uplynutí této lhůty účastníci domáhali vypořádání věcí, hodnot či závazků, které do té doby nebyly předmětem řízení, ohledně nich nebyly tvrzeny ani žádné skutečnosti a prováděno žádné dokazování, tj. procesnímu postupu, kdy se po uplynutí tří let objeví v řízení zcela nová tvrzení a nové důkazy k věcem, které se do té doby nestaly předmětem řízení, nebyly ohledně nich uplatněny ani žádná tvrzení či skutečnosti a ve vztahu k nim nastaly účinky nevyratitelné domněnky vypořádání. Při posouzení toho, co má být předmětem vypořádání, soud vychází z žalobních tvrzení a všeho, co v řízení vyšlo najevo s přihlédnutím k individuálním okolnostem věci.*
23. V podrobnostech, o jaká jde tvrzení a nároky, a pokud jde o konkrétní odůvodnění postupu soudu, odkazuje soud na shora uvedené **usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23 C 212/2015-884**. V případě některých položek se však bude soud těmito důvody věnovat opakovaně i v rámci odůvodnění tohoto rozsudku.

2. Tvrzení stran, zjištěný skutkový stav a právní hodnocení

24. Vzhledem k rozsahu předmětu řízení a složité orientaci ve spise neobsahuje odůvodnění tohoto rozsudku klasickou strukturu předpokládanou § 157 odst. 2 o.s.ř. souhrnně k celému předmětu řízení, ale primárně k jednotlivým položkám či otázkám, a to v zájmu přehlednosti odůvodnění.

2.1 Obecně k některým podstatným skutečnostem

25. Manželství bylo uzavřeno dne 3.7.2004 a rozvedeno rozsudkem ze dne 23.9.2014, který nabyl právní moci dne **19.11.2014** (zjištěno z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.9.2014, č.j. 18C 182/2014-15 na č.l.10-13). Manželé považovali manželství za rozvrácené od října 2013, kdy se žalobkyně dozvěděla o dluzích dlužníka. Žalobkyně ztratila v manžela, dlužníka, důvěru. Od ledna 2014 se pak žalobkyně od dlužníka odstěhovala a od té doby nevedli společnou domácnost. (Zjištěno z uvedeného rozsudku a z protokolu o výsledku obou manželů ze dne 23.9.2014 ve věci rozvodu, sp. zn. 18C 182/2014 na č.l. 419-424.)
26. Usnesením ze dne 14.6.2016 bylo zahájeno trestní stíhání dlužníka jako obviněného ze spáchání přečinu podvodu a pokračujícího zločinu podvodu, kterých se měl dopustit v souvislosti se získáním půjček od [REDAKCE] a [REDAKCE] (zjištěno z usnesení Police ČR ze dne 14.6.2016, č.j. KRPC-141327-89/TC-2015-020172 na č.l. 200-201). Okresní soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem ze dne 2.5.2017, č.j. 6T 148/2016-418 nejprve zprostil dlužníka obžaloby ve všech jejích bodech (zjištěno z uvedeného rozsudku na č.l. 304-308). Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.10.2017, č.j. 3To 493/2017-434, byl ale k odvolání státní zástupkyně výše uvedený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání. Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl ve věci znovu rozsudkem ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494, jímž dlužníka uznal vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) t.z., a to pokud jde o skutky vůči poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] a odsoudil jej k podmíněnému trestu odnětí [REDAKCE] v trvání dvou let se zkušební dobou v trvání dvou let. Naproti tomu, pokud jde o skutky vůči poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] v této části dlužníka obžaloby zprostil s tím, že tyto skutky nejsou trestným činem. (Zjištěno z rozsudku Okresního soudu Českých Budějovicích ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494 na č.l. 396-405).

2.2 K právní úpravě vypořádání SJM obecně

27. Vzhledem k tomu, že manželství účastníků bylo uzavřeno dne 3.7.2004, tj. za účinnosti starého občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále jen „ObčZ“), avšak zaniklo dne 19.11.2014 (právní mocí rozsudku o rozvodu manželství), provede se vypořádání společného jmění manželů dle pravidel nového občanského zákoníku, tj. dle § 736 a násl. o.z. (viz např. R 63/2019 civ.). Samozřejmě i v tomto případě se ale posuzování otázky, zda se určitá aktiva či pasiva stala součástí společného jmění manželů před 1. 1. 2014, řídí předchozím, a nikoliv současným občanským zákoníkem; podle něj lze posoudit pouze rozsah aktiv a pasiv nabytých až počínaje uvedeným datem.
28. To znamená, že u aktiv nabytých a dluhů vzniklých do 31.12.2013 se užije ustanovení § 143 ObčZ, dle něhož
- (1) *Společné jmění manželů tvoří*
- a) *majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do vylučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka,*
- b) *závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.*
- (2) *Stane-li se jeden z manželů za trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva, nezakládá nabytí podílu, včetně akcií, ani nabytí členských práv a povinností členů družstva, účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.*

29. U aktiv nabytých a dluhů vzniklých od 1.1.2014 se užije ustanovení § 709 – 711 o.z.
30. Podle § 709 (1) *Součástí společného jmění je to, čeho nabyl jeden z manželů nebo čeho nabyli oba manželé společně za trvání manželství, s výjimkou toho, co*
- a) slouží osobní potřebě jednoho z manželů,*
 - b) nabyl darem, děděním nebo odkazem jen jeden z manželů, ledaže dárce při darování nebo zůstavitel v pořízení pro případ smrti projevil jiný úmysl,*
 - c) nabyl jeden z manželů jako náhradu nemajetkové újmy na svých přirozených právech,*
 - d) nabyl jeden z manželů právním jednáním vztahujícím se k jeho výlučnému vlastnictví,*
 - e) nabyl jeden z manželů náhradou za poškození, zničení nebo ztrátu svého výhradního majetku.*
- (2) *Součástí společného jmění je zisk z toho, co náleží výhradně jednomu z manželů.*
- (3) *Součástí společného jmění je také podíl manžela v obchodní společnosti nebo družstvu, stal-li se manžel v době trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva. To neplatí, pokud jeden z manželů nabyl podíl způsobem zakládajícím podle odstavce 1 jeho výlučné vlastnictví. Nabytí podílu nezakládá účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.*
31. Podle § 710 o.z. *Součástí společného jmění jsou dluhy převzaté za trvání manželství, ledaže*
- a) se týkají majetku, který náleží výhradně jednomu z manželů, a to v rozsahu, který přesahuje zisk z tohoto majetku, nebo*
 - b) je převzal jen jeden z manželů bez souhlasu druhého, aniž se přitom jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny.*
32. Podle § 711 odst. 2 o.z. *Částky výdělků, platu, mzdy, zisku a jiných hodnot z pracovní a jiné výdělečné činnosti se stávají součástí společného jmění v okamžiku, kdy manžel, který se o jejich získání přičinil, nabyl možnost s nimi nakládat.*
33. Jak bylo uvedeno výše, samotné vypořádání se provede dle pravidel současného občanského zákoníku, v dané věci dle § 740 o.z. *dle něhož Nedobudou-li se manželé o vypořádání, může každý z nich navrhnout, aby rozhodl soud. O vypořádání rozhoduje soud podle stavu, kdy nastaly účinky zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění.*
34. Podle § 741 o.z. *Nedojde-li do tří let od zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění k vypořádání toho, co bylo dříve součástí společného jmění, ani dohodou, ani nebyl podán návrh na vypořádání rozhodnutím soudu, platí, že se manželé nebo bývalí manželé vypořádali tak, že*
- a) hmotné věci movité jsou ve vlastnictví toho z nich, který je pro potřebu svou, své rodiny nebo rodinné domácnosti výlučně jako vlastník užívá,*
 - b) ostatní hmotné věci movité a věci nemovité jsou v podílovém spoluvlastnictví obou; jejich podíly jsou stejné,*
 - c) ostatní majetková práva, pohledávky a dluhy náleží společně oběma; jejich podíly jsou stejné.*
35. Podle § 742 odst. 1 o.z. *Nedobudou-li se manželé nebo bývalí manželé jinak nebo neuplatní-li se ustanovení § 741, použijí se pro vypořádání tato pravidla:*
- a) podíly obou manželů na vypořádávaném jmění jsou stejné,*
 - b) každý z manželů nabrzdí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek,*
 - c) každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek,*
 - d) přihlédne se k potřebám nezaopatřených dětí,*
 - e) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost,*
 - f) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění.*
36. Je třeba říci, že pro posouzení daného případu, pokud jde o to, co je činěno předmětem vypořádání, nemají drobné odlišnosti ustanovení § 143 ObčZ a § 709-711 o.z. podstatný význam.

37. Pokud jde o právní úpravu vypořádání SJM spojenou s insolvenčním řízením, věnuje se jí soud v části 1.2. Právě insolvenční řízení dlužníka vnáší do řízení odlišnosti od klasického režimu vypořádání SJM a je třeba brát na ně zřetel.

2.3 K jednotlivým položkám

Položka 1 – dům na [REDAKCE]

38. Insolvenční správce zařadila tento soubor nemovitostí do soupisu majetkové podstaty dlužníka dle § 274 insz z důvodu, že souhrn pasiv SJM převyšuje aktiva SJM. Dle žalované tyto nemovitosti použil dlužník se souhlasem žalobkyně k jeho podnikání (měl zde prodejnu baterií), a proto podle § 270 odst. 2 insz tyto věci vždy náleží do majetkové podstaty dlužníka.
39. S tímto právním názorem žalobkyně nesouhlasila. Nemovitost byla dle ní postavena za účelem bydlení a žalobkyně nikdy nedala souhlas s tím, aby celá nemovitost sloužila k podnikání.
40. Žalobkyně v podání ze dne 7.10.2022 doplnila, že nemovitosti pod položkou 1 zakoupili dne 29.11.2005 od [REDAKCE] [REDAKCE] za kupní cenu 2 310 000 Kč. Tato kupní cena byla dle žalobkyně zaplacená z úvěru ČMSS (ve prospěch ČMSS byly i nemovitosti zatíženy zástavním právem) ve výši 1 890 500 Kč a zbývajícím částku 419 500 Kč zaplatili účastníci z úspor a z půjčky od matky žalobkyně ve výši 140 000 Kč, kterou měla zaplatit žalobkyně ze svých prostředků po rozvodu. Stavební povolení za změnu stavby dostali v prosinci 2007, ale žádost podávali již v dubnu 2007. Se stavbou domu ale započali brzy po zakoupení nemovitosti, v průběhu roku 2006, jelikož stavební povolení bylo vydáno již v roce 1993. Stavba měla být částečně hotova v době, kdy prodali jejich byt, tj. v dubnu 2008 a do domu se nastěhovali v září 2008.
41. Stavba měla být prováděna z úspor žalobkyně ze zaměstnání ve výši asi 800 000 Kč, z půjčky od [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 1 500 000 Kč a z půjčky od otce žalobkyně ve výši 300 000 Kč. Otec žalobkyně měl dlužníkovi zapůjčit 500 000 Kč z peněz za dům, který prodal. Z této částky mu měl půjčit 300 000 Kč na dostavění domu a 200 000 Kč na nákup autobaterií. Z doplnění těchto tvrzení o způsobu financování nákupu a výstavby domu však žalobkyně nečiní žádné požadavky ve vztahu k žalobnímu petitu a nepožaduje ani vypořádat některé takto tvrzené vnosi. Z toho důvodu považuje soud podání žalobkyně v této části pouze za doplnění tvrzení s tím, že nebylo třeba vypořádat s ním v této části jako s návrhem na připsání změny žaloby (soud jen pro úplnost poznamenává, že takový návrh by musel být s ohledem na tzv. pravidlo 3 let zamítnut).
42. Žalovaná zpochybnila, že by žalobkyně o půjčkách dlužníka nevěděla. Původní dům na [REDAKCE] byla ruina a po rozsáhlé rekonstrukci měl v době zahájení insolvenčního řízení hodnotu 7 mil. Kč. Není možné, aby taková rekonstrukce byla hrazena pouze z úvěru od ČMSS ve výši 2,5 mil. Kč. Dlužník měl přitom uvést, že na výstavbu proinvestovali 8 mil. Kč. Když žalobkyně uvedla, že nikdy nedala souhlas s tím, aby dům sloužil k podnikání, oponovala žalovaná tím, že celé přízemí bylo určeno pro podnikání a v části měla žalobkyně provozovat masážní salón.
43. Dále ve vztahu k domu žalovaná uvedla, že podle § 205 odst. 1 insz by se měla hodnota majetku, zde nemovitých věcí, zjišťovat ke dni, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Podle znaleckého posudku [REDAKCE] ze dne 16.11.2017 byla obvyklá hodnota domu na [REDAKCE] 7 mil. Kč a hodnota domu v [REDAKCE] 2,8 mil. Celková výše závazků přitom činila 11 607 717 Kč, tedy dle § 274 insz byl z důvodu předlužení SJM zahrnut celý majetek náležející do SJM, do majetkové podstaty dlužníka.
44. Nemovitosti pod položkou 1 a 2 byly předmětem incidenčního sporu, žaloby, již se žalobkyně domáhala vyloučení spoluvlastnického podílu žalobkyně o velikosti id. 1/2 na položce 1 a vyloučení spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/4 na položce 2 ze soupisu majetkové

podstaty. (Zjištěno z žaloby na vyloučení majetku z majetkové podstaty na č.l. 134-137, sdělení insolvenční správkyne ze dne 10.2.2017 na č.l. 138.) Věc je vedena pod sp. zn. 42 ICm 1394/2017. Insolvenční soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 4.5.2017, č.j. 42 ICm 1394/2017-89, s odůvodněním, že žalobkyně není vlastníkem uvedených podílů, v případě nemovitostí na [REDAKCE] je vlastníkem těchto věcí v rámci zaniklého SJM, avšak vylučovací žalobou ani nelze dosáhnout vypořádání SJM. Postup insolvenční správkyne, která zařadila nemovitosti do majetkové podstaty posoudil jako zcela správný v souladu s § 205 odst. 1 a 3 insz. V rámci řízení o vylučovací žalobě pak nemůže soud ani předběžně zkoumat, zda je SJM předloženo či nikoliv. (Zjištěno z uvedeného rozsudku na č.l. 145-146 a 159-160). Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30.8.2018, č.j. 103 VSPH 491/2017-100, byl ovšem shora uvedený rozsudek zrušen jako nepřezkoumatelný a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soud prvního stupně následně usnesením ze dne 21.9.2018, č.j. 42 ICm 1394/2017-105, řízení přerušil do skončení tohoto řízení o vypořádání SJM (zjištěno z insolvenčního rejstříku).

45. Z provedeného dokazování soud zjistil, že dlužník a žalobkyně jsou v katastru nemovitostí zapsáni jako vlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] jehož součástí je stavba k bydlení č.p. [REDAKCE] a pozemku parc. č. [REDAKCE] (zahrada), a to v režimu SJM. Nemovitosti jsou zatíženy zástavním právem zajišťujícím úvěr u ČMSS a dále jsou zatíženy řadou exekucí. Uvedené nemovitosti nabyli na základě kupní smlouvy ze dne 30.11.2005 s právními účinky vkladu k 13.12.2005 (zjištěno z výpisu z KN k LV č. 198 pro k.ú. České Budějovice 4 na č.l. 23-24 a z výpisu z KN na č.l. 106-108 a 115-118).
46. Na místě původně stál menší dům, který se žalobkyně a dlužník rozhodli přestavět. Původní dům byl ve velmi špatném technickém stavu. Z původního domu měl být snesen krov a stropy a provedeno zpevnění obvodového zdiva železobetonovým věncem. Veškeré vnitřní zdi měly být zdemolovány, měl být proveden nový strop a nástavba nového patra. Už v plánovaném rozpočtu se počítalo s vybudováním dvou prodejen, na každou měl navazovat sklad. V části do dvora byla navrženo masážní studio (pro žalobkyni) a v prodejně vpravo měl prodávat majitel domu, prodejna vlevo byla určena k pronájmu. V roce 2006 byl rozpočet na tyto změny původního domu vyčíslen na 7 845 000 Kč (zjištěno z souhrnné technické zprávy – rozpočtu roku 2006 na č.l. 596-598 a ze statického a stavebně technického posudku z roku 2007 na č.l. 599-604). Z toho lze jasně dovodit, že manželé od počátku počítali s tím, že první nadzemní podlaží domu má sloužit pro účely podnikání manželů, o čemž musela žalobkyně logicky vědět a dát s tím souhlas. Dále má soud za prokázané, že dlužník v domě skutečně podnikal, v prvním nadzemním podlaží měl prodejnu s bateriemi. Na přilehlém pozemku se pak nachází parkoviště, sloužící i této prodejně a případně dalším prodejnám či zařízení, neboť v prvním nadzemním podlaží se kromě prodejny s bateriemi nachází další nebytové prostory sloužící k podnikání. Tyto prostory pak žalobkyně s dlužníkem skutečně pronajímali. Dle dlužníka byly nájemní smlouvy k nebytovým prostorům psané na žalobkyni a po rozvodu si nájem rozdělili. (Zjištěno z výsledku dlužníka na č.l. 426, fotografie prodejny na č.l. 122 a ZP Ing. Drnka.)
47. Žalovaná tak postupovala správně, když podle § 270 odst. 2 insz zahrnula tento soubor nemovitostí do majetkové podstaty dlužníka. Za této situace není prostor pro jiný způsob vypořádání než přikázat tento soubor nemovitostí dlužníku, aby z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty mohli být uspokojeni věřitelé.
48. Pokud jde o hodnotu nemovitostí, nemovitosti na [REDAKCE] byly oceňovány již v insolvenčním řízení. Dle znaleckého posudku [REDAKCE] činila obvyklá cena nemovitostí na [REDAKCE] k 13.11.2017 celkem 7 000 000 Kč. (Zjištěno z uvedeného posudku na č.l. 227-239). Znalec Ing. Drnek později stanovil obvyklou cenu nemovitostí na [REDAKCE] na částku 15 930 000 Kč, a to k 14.2.2022 (zjištěno ze znaleckého posudku Ing. Drnka č. 5831-13-2022 na č.l. 627-686). Jednalo se o cenu stanovenou v období, kdy obecně byly nemovitosti na nejvyšší

cenové hladině, později se trh s nemovitostmi ustálil a ceny mírně klesly. Protože v době rozhodování soudu nebyl již posudek Ing. Drnka zcela aktuální, nechal soud nemovitosti na [REDAKCE] ocenit znovu. Aktuální (k 9.5.2023) obvyklá cena domu na [REDAKCE] ulici činí **12 777 000 Kč** (zjištěno z dodatku znaleckého posudku Ing. Drnka č. 1, 5831-13-2022-D1/2023 na č.l. 803-813).

49. Dům byl pořízen a zrekonstruován za trvání manželství, nikoliv pouze z výlučných prostředků jednoho z manželů, tudíž je předmětem SJM. Tuto skutečnost žádá ze stran ani nerozporovala. Soubor nemovitostí na [REDAKCE] představuje aktivum SJM v hodnotě 12 777 000 Kč, čímž po přikázání nemovitostí dlužníkovi vzniká dlužníkovi povinnost zaplatit žalobkyni na vypořádací podíl za tuto položku celkem 6 388 500 Kč.
50. Žalobkyně v řízení požadovala přikázat do svého vlastnictví k domu přilehlý pozemek parc. č. [REDAKCE] neboť dle ní není důvod, aby dlužníkovi připadly veškeré nemovitosti tvořící v podstatě jediný hodnotný majetek SJM, obzvláště v situaci, kdy z důvodu oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nebude dlužník schopen vypořádací podíl žalobkyni zaplatit jinak než prodejem nemovitostí, které mu tak stejně nezůstanou. Dle žalobkyně by tím nedošlo ke zkrácení věřitelů, neboť dlužník má ještě podíl na domě v [REDAKCE] z něhož mohou být také uspokojeni. Vypořádací podíl žalobkyně bude v režimu ostatních přihlášených pohledávek a uspokojí se stejně jako tyto nezajištěné pohledávky. Nelze přitom vyloučit, že žalobkyni nebude vypořádací podíl vyplacen v plné výši, ale dojde k jeho poměrnému zkrácení v závislosti na výsledku zpeněžení majetkové podstaty. I s ohledem na tuto nespravedlnost požadovala žalobkyně shora uvedený pozemek přikázat. V závěrečné řeči pak žalobkyně ještě s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22Cdo 925/2023 navrhla, aby soud nařídil prodej pozemků v dražbě a výtěžek rozdělil mezi účastníky.
51. Návrhu, aby byl žalobkyni přikázán pozemek parc. č. [REDAKCE] však soud nevyhověl. Tento pozemek byl rovněž zahrnut do majetkové podstaty dlužníka, má být zpeněžen a za dané situace nelze spoléhat na to, že výlučný majetek dlužníka a aktiva SJM veškeré závazky z insolvenčního řízení pokryjí. Je zde proto zájem věřitelů, aby majetková podstata dlužníka byla co nejširší s tím, že vypořádací podíl žalobkyně se stává pohledávkou na roven přihlášeným pohledávkám. Naopak, v přímém rozporu s požadavky žalobkyně, zde není důvod, aby manželka dlužníka byla oproti ostatním věřitelům jakkoliv zvýhodněna. Insolvenční řízení stojí na zásadě, že věřitelé mají přednost před SJM. To se odráží v principu, kdy v případě předlužení SJM se vypořádání SJM ani neprovádí a v případě, že SJM předluženo není, vypořádání se provede a vypořádací podíl druhého z manželů se dostává do režimu klasické přihlášené pohledávky. Dalším důvodem je i nevhodnost oddělení tohoto pozemku od pozemku parc. č. [REDAKCE] jehož součástí je stavba č.p. [REDAKCE] k čemuž se vyjadřoval znalec Ing. Drnek a dále skutečnost, že závazky ČMSS i [REDAKCE] jsou zajištěny zástavním právem k oběma nemovitostem.
52. Pokud jde o argumentaci rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 22Cdo 925/2023, není v daném případě pro jeho aplikaci žádný prostor, takový postup nedává smysl. Ke zpeněžení domu v dražbě patrně skutečně dojde, ale nikoliv na základě rozhodnutí v tomto řízení, ale v řízení insolvenčním. Soud za dané procesní situace nemůže narušovat probíhající insolvenční řízení tím, že nařídí dražbu věci, která je již předmětem zpeněžení majetkové podstaty dlužníka. Smyslem tohoto řízení je nejprve zjistit, zda SJM není předluženo a pokud není, je třeba SJM vypořádat. Pakliže jsou v podstatě veškerá aktiva SJM předmětem majetkové podstaty dlužníka, která má být zpeněžena, bude výstupem z toho řízení jen stanovení vypořádacího podílu žalobkyně. Tento vypořádací podíl se následně stane pohledávkou v režimu přihlášených nezajištěných pohledávek, která bude uspokojena v insolvenčním řízení.

Položka 2 – rodinný dům v [REDAKCE] (1/2 na budově)

53. Žalobkyně zařadila tuto položku do návrhu, neboť dle žalobkyně byla budova dle kolaudačního rozhodnutí kolaudována a postavena za trvání manželství, a proto by měla být předmětem vypořádání SJM.
54. Žalovaná uvedla, že dle evidence v katastru nemovitostí žalobkyně tuto nemovitost (resp. podíl na ni) nikdy nevlastnila, a proto nemůže být předmětem vypořádání SJM. Do majetkové podstaty však podíl zapsán byl. Dlužník je vlastníkem 1/2 budovy, druhou 1/2 vlastní v rámci SJM jeho rodiče [REDAKCE] a [REDAKCE].
55. Při jednání dne 7.5.2018 poučil soud žalobkyni podle § 118a odst. 1 a 3, že nemá za prokázané, že podíl id. 1/2 domu v [REDAKCE] byl součástí SJM s tím, že k nabytí vlastnictví domu jako nové věci dochází již v průběhu stavby, kdy judikatura považuje za okamžik vzniku stavby jako věci v právním smyslu okamžik, kdy je již jednoznačným a nezaměnitelným způsobem patrné alespoň dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží (srov. rozsudek NS sp. zn. 32Cdo 1588/2009 nebo rozsudek VS v Praze sp. zn. 3Cz 5792). Žalobkyně na tuto výzvu nijak nereagovala.
56. Z provedené dokazování vyplývá, že ke dni zániku SJM byl dlužník zapsán v katastru nemovitostí jako vlastník id. 1/2 stavby, rodinného domu č.p. 180 stojícího na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. Druhou id. 1/2 stavby vlastnili rodiče dlužníka [REDAKCE] a [REDAKCE] v režimu SJM. (Zjištěno z výpisu z KN k LV č. [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE] na č.l. 8). V průběhu řízení nabyl dlužník další podíl o velikosti id. 1/12, tudíž aktuálně je veden jako vlastník podílu id. 7/12 stavby a zbývajících 5/12 je ve vlastnictví bratra dlužníka, [REDAKCE]. Tento nově nabytý podíl však není součástí majetkové podstaty dlužníka. Z toho důvodu soud nechal pro účely posouzení (ne)předluženosti SJM ocenit původní 1/2 podíl dlužníka (viz níže).
57. Dlužník je dále v KN zapsán jako jediný vlastník k domu přiléhajících pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto pozemky přitom nejsou předmětem řízení. (Zjištěno z výpisu z KN k LV č. [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE] na č.l. 20-22).
58. Všechny nemovitosti uvedené v této položce byly v průběhu řízení zatíženy řadou exekucí dlužníka (zjištěno z aktuálnějšího výpisu z KN k LV č. [REDAKCE] a [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE] na č.l. 112-114, 118 verte-121 a 148-150).
59. Dům byl postaven na základě stavebního povolení ze dne 7.6.2002, umístění domu bylo dle geometrického plánu ověřeno dne 15.12.2004. Kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 7.3.2005 a nabylo právní moci dne 30.3.2005, tj. cca 8 měsíců po uzavření manželství žalobkyně a dlužníka. V kolaudačním rozhodnutí byli jako stavebníci uvedeni dlužník a oba jeho rodiče. (Zjištěno z výpisu z KN k LV č. [REDAKCE] pro KU [REDAKCE] na č.l. 151, z kolaudačního rozhodnutí na č.l. 172 a geometrického plánu na č.l. 173.)
60. Z výsledku dlužníka (na č.l. 183 verte a 426 verte) má soud za prokázané, že v době uzavření manželství už měla stavba hotovou fasádu, tudíž hrubá stavba již stála. Tato skutečnost je i vysoce pravděpodobná s ohledem na časový interval mezi sňatkem žalobkyně s dlužníkem a datem kolaudace. Dle dlužníka se začalo stavět již asi rok a půl před svatbou. Dlužník uvedl, že dům stavěl výhradně otec z jeho vlastních zdrojů s tím, že oni se žalobkyní do této stavby nevložili žádné prostředky.
61. Dle znaleckého posudku [REDAKCE] byla obvyklá cena předmětného podílu ke stavbě spolu s pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] k listopadu 2017 stanovena na 2 800 000 Kč (zjištěno z uvedeného posudku na č.l. 240-253). Znalec Ing. Drnek později stanovil obvyklou cenu podílu 1/2 na stavbě rodinného domu v [REDAKCE] včetně pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] na částku 6 260 000 Kč, a to k 14.2.2022 (zjištěno ze znaleckého posudku Ing. Drnka č. 5831-13-2022 na č.l. 627-661).

62. Na základě provedeního dokazování dospěl soud k závěru, že podíl na domě v [REDAKCE] není předmětem SJM, je výlučným vlastnictvím dlužníka. Dům byl sice zkolaudován za manželství, ale v době uzavření manželství už minimálně hrubá stavba stála. Dle judikatury NS (např. rozsudek NS sp. zn. 32Cdo 1588/2009 nebo rozsudek VS v Praze sp. zn. 3Cz 5792) k nabytí vlastnictví domu jako nové věci dochází již v průběhu stavby, kdy judikatura považuje za okamžik vzniku stavby jako věci v právním smyslu okamžik, kdy je již jednoznačným a nezaměnitelným způsobem patrné alespoň dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží. Žalobkyně přitom přes poučení podle § 118a o.s.ř. nedoplnila žádné tvrzení ani důkazy, které by mohly vést k jinému závěru. V této části předmětu řízení proto soud žalobu zamítl.

Položka 3 – závazek vůči ČMSS, resp. ČSOB Stavební spořitelně, a.s.

63. Tuto pohledávku žalovaná nezpochybňovala. Dle jejího názoru by tento závazek měl nést účastník, jemuž případně do vlastnictví dům na [REDAKCE] neboť je zajištěn zástavním právem.
64. Žalobkyně v podání ze dne 18.2.2019 (na č.l. 433) uvedla, že pro účely vypořádání SJM je tento závazek zapotřebí vyčíslit ke dni rozhodnutí soudu, jak vyplývá i z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (odkázala na 22Cdo 5386/2008). Přestože je dlužník v úpadku a insolvenčním soudem bylo schváleno oddlužení a současně ČMSS svou pohledávku přihlásila, byl úrok vyčíslen toliko do data úpadku dlužníka, tj. do 18.7.2016. Tzn. že úrok, který k pohledávce přiroste, nebude v insolvenčním řízení uspokojován, avšak neznamená to, že by nárok na přirostlý úrok zanikl a ČMSS jej může požadovat po žalobkyni. Dle žalobkyně tak není důvod, aby soud při rozhodování vycházel z výše přihlášené pohledávky, ale měl by vyjít z celkové výše dluhu ke dni vydání rozhodnutí. V opačném případě by došlo ke zkreslení výpočtu vypořádacího podílu v neprospěch žalobkyně.
65. V podání ze dne 7.10.2022 žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s tím, že by se měla v rámci vypořádání SJM podílet na vypořádání na tomto dluhu stejnou částkou jako žalovaný. Na základě žádosti účastníků mělo dojít k navýšení úvěru o 1 031 310,50 Kč na dostavbu domu a terénní úpravy. Tato částka měla být celá převedena dne 29.11.2012 na účet žalobkyně č. [REDAKCE] ke kterému měl dlužník dispoziční oprávnění. Z tohoto účtu měl žalovaný dne 7.12.2012 vybrat v hotovosti částku 200 000 Kč, dne 10.12.2012 částku 200 000 Kč a dne 19.12.2012 částku 100 000 Kč. Tyto částky měl dlužník vybrat bez vědomí a souhlasu žalobkyně a použít je k jí neznámému účelu. Dále pak měl dlužník z účtu žalobkyně z těchto prostředků převést částku 300 000 Kč a použít ji jednak ke svému podnikání a k úhradě dluhu [REDAKCE] ve výši 130 000 Kč. Z toho důvodu žalobkyně požaduje, aby ve vztahu k částce 1 031 310,50 Kč rozhodl soud s přihlédnutím buď k disparitě podílu nebo částku 300 000 Kč posoudil jako vnos do svého podnikání a částku 500 000 prohrál nebo odcizil. V té době byly děti malé a žalobkyně jezdila pracovat do [REDAKCE] nesledovala pohyby na účtu a nevěděla, že má dlužník dluhy.
66. Pokud jde o uvedené dispozice s prostředky ve výši 800 000 Kč, posoudil soud podání žalobkyně jako změnu žaloby (rozšíření), kterou však s ohledem na tvz. pravidlo 3 let nepřipustil (viz usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23 C 212/2015-884). Toto podání nelze považovat za doplnění již existujících tvrzení. Jako přípustné doplnění tvrzení lze použít pouze to, že z těchto prostředků měl dlužník uhradit dluh [REDAKCE] což je ale již předmětem vnosu označeného jako „investice d“, a proto jej nelze dlužníkovi přičítat k tíži dvakrát.
67. Z provedeního dokazování soud zjistil, že mezi ČMSS jako věřitelem a dlužníkem jako „dlužníkem“ a žalobkyní jako „spoludlužníkem“ byla dne 14.11.2012 uzavřena smlouva označená jako smlouva o poskytnutí meziúvěru a úvěru ze stavebního spoření č. [REDAKCE]. Na základě této smlouvy poskytla ČMSS dlužníku a žalobkyni meziúvěr ze stavebního spoření až do výše 2 344 000 Kč a úvěr až do výše 1 406 400 Kč. Oba se zavázali použít prostředky na bytové

potřeby a zavázali se k tomu předložit věřiteli příslušné doklady (faktury a jiné doklady). (Zjištěno z uvedené smlouvy na č.l. 370-375).

68. Meziúvěr ve výši 2 344 000 Kč byl čerpán ve 3 platbách, a to v platbě 96 940 Kč na účet žalobkyně č. [REDAKCE] dne 27.11.2012, v platbě 1 031 310,50 Kč na účet žalobkyně č. [REDAKCE] dne 28.11.2012 a v platbě 1 215 749,50 Kč na účet dlužníka č. 1295314705/7960 dne 30.11.2012. (Zjištěno z výpisu z účtu stavebního spoření na č.l. 713-716.)
69. Z důvodu porušování smluvních povinností dlužníky věřitel od úvěrové smlouvy odstoupil, a to listinou ze dne 16.6.2015 jak vůči dlužníku, tak vůči žalobkyni (zjištěno z odstoupení od smlouvy vůči ze dne 16.6.2015 včetně dodejky vůči dlužníku na č.l. 720-721 a vůči žalobkyni na č.l. 791). Nehrazení úvěru vyplývá i z výpisu z účtu stavebního spoření na č.l. 713-716. Dlužník následně uznal svůj dluh v notářském zápise č. NZ 3462/2015, N 2177/2015 z 26.10.2012 (zjištěno z uvedeného notářského zápisu na č.l. 717-719).
70. Pohledávka ČMSS byla v insolvenčním řízení dlužníka přihlášena jako přihláška P17, její celková výše činí 2 492 862,70 Kč. Jedná se o pohledávku zajištěnou, a to nemovitostmi na [REDAKCE] (zjištěno z přihlášky pohledávky na č.l. 435-437).
71. Pokud jde o možnost věřitele domáhat se nároku i po žalobkyni, bylo v řízení prokázáno následující: Návrhem na vydání platebního rozkazu ze dne 25.8.2017 uplatnila ČMSS nárok z meziúvěru a úvěru ze stavebního spoření č. [REDAKCE] ve výši 2 259 911,20 Kč s přísl. vůči žalobkyni u Okresního soudu v Českých Budějovicích. Věc byla vedena pod sp. zn. 16C 317/2017. ČMSS předtím odstoupila od uvedené úvěrové smlouvy vůči žalobkyni dopisem ze dne 16.6.2015, který jí byl doručen dne 23.6.2015 a v němž požadovala uhradit po žalobkyni částku 2 411 671 Kč do 30.6.2015. Z důvodu námítky žalobkyně (v uvedeném řízení v pozici žalované), že soud nemá mezinárodní příslušnost věc rozhodnout, neboť ke dni podání žaloby měla bydliště v SRN, rozhodl Okresní soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 30.5.2019, č.j. 16C 317/2017-156 tak, že se prohlásil za mezinárodně nepřislušný k projednání a rozhodnutí uvedené věci a řízení zastavil. Usnesení nabylo právní moci dne 19.6.2019. (Zjištěno ze žaloby ČMSS ze dne 25.8.2017 na č.l. 788-790, odstoupení od smlouvy vůči žalobkyni ze dne 16.6.2015 včetně dodejky na č.l. 791 a z usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.5.2019, č.j. 16C 317/2017-156 na č.l. 793.) K dotazu soudu na ČSOB Stavební spořitelnu, a.s. jakožto právní nástupkyni ČMSS, uvedla ČSOB Stavební spořitelna, a.s., že z její strany nedošlo k zahájení žádného dalšího řízení vůči žalobkyni za účelem uplatnění nároku ze Smlouvy o poskytnutí meziúvěru a úvěru ze stavebního spoření č. [REDAKCE]. Vyčkává na výsledek insolvenčního řízení dlužníka (zjištěno z odpovědi ČSOB Stavební spořitelny ze dne 10.5.2023 na č.l. 819-820).
72. Vzhledem k výsledku dokazování, posoudil soud přihlášenu pohledávku ČSOB Stavební spořitelny, a.s. ve výši 2 492 862,70 Kč jako pasivum SJM, a to právě v uvedené výši. Jednalo se o společný závazek obou manželů určený k rekonstrukci domu na [REDAKCE]. K tvrzením žalobkyně, že tyto prostředky byly vynaloženy na něco jiného, do výlučného majetku či závazků dlužníka, nebylo možné přihlídnout. Zároveň není důvod vycházet z výše závazku k aktuálnímu datu a jakkoliv ji zohledňovat, jak požadovala žalobkyně, neboť výše dluhu je vzhledem k insolvenčnímu řízení dlužníka omezena právě částkou 2 492 862,70 Kč. Více nemůže věřitel vůči dlužníku požadovat. Z dokazování je přitom i zřejmé, že věřitel už svou pohledávku vůči žalobkyni účinně uplatnit nemůže, vůči žalobkyni je promlčena a žalobkyně si je této skutečnosti vědoma. Věřitel čeká na uspokojení pohledávky pouze z insolvenčního řízení na majetek dlužníka. Jako přihlášenu pohledávku přikázal soud uvedený závazek uhradit dlužníkovi s tím, že v rámci vypořádacího podílu by se na něm měla žalobkyně podílet 1/2, tj. částkou 1 246 431,35 Kč.

Položka 4 - zůstatek na účtech Fio banky a.s. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]

73. Žalobkyně v původní žalobě účty nespecifikovala, k výzvě soudu ze dne 7.5.2018 navrhla, aby soud pořídil výpisy z účtů č. [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že po obdržení těchto důkazů žalobní návrh doplní (tento důkazní návrh byl učiněn již 5.6.2017). Zprávou banky (na č.l. 266) bylo zjištěno, že účet č. [REDAKCE] je technické konto Fio banky a.s., nejedná se proto o účet dlužníka. Z dalšího sdělení banky vyplynulo, že žalovaný měl na své jméno vedeny u Fio banky celkem 2 účty. Jednalo se o již zmíněný účet č. [REDAKCE] který byl investičním účtem pro peníze i cenné papíry, jehož zůstatek ke dni 19.11.2014 činil 65,52 Kč a dále běžný účet č. [REDAKCE] jehož zůstatek ke dni 19.11.2014 činil 111 Kč. Z dalšího sdělení banky (na č.l. 727) vyplývá, že investiční účet č. [REDAKCE] byl založen dne 20.10.2008 a běžný účet č. [REDAKCE] byl založen až dne 24.1.2014.
74. V podání ze dne 18.2.2019 (na č.l. 433) žalobkyně uvedla, že co se týče účtů u Fio banky a ČSOB, je při vypořádání SJM potřeba zohlednit nejen zůstatek na těchto účtech ke dni právní moci rozvodu manželství, ale také částky, které dlužník z těchto účtů bez souhlasu a vědomí žalobkyně vybral za trvání manželství a naložil s nimi způsobem, který jí není znám. Ve vztahu k běžnému účtu u Fio banky č. [REDAKCE] označila výběr ze dne 6.2.2014 ve výši 120 000 Kč, ve vztahu k investičnímu účtu u Fio banky č. [REDAKCE] označila výběry ze dne 11.9.2013 ve výši 70 000 Kč, ze dne 9.5.2013 ve výši 140 000 Kč a ze dne 10.5.2013 ve výši 55 000 Kč.
75. Jak bylo soudem uvedeno již v usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884, pokud jde o vypořádání prostředků na bankovních účtech dlužníka, uvedla žalobkyně v návrhu výslovně, že se má jednat o zůstatky na účtech ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Z takto vymezeného předmětu řízení nelze v žádném případě dovozovat, že by tato položka mohla zahrnovat i nějaké „odklony“ z těchto účtů (navíc naprosto nespecifikované), které by následně mohly být upřesněny podáními ze dne 18.2.2019 či 7.10.2022. Vzhledem k tzv. pravidlu tří let soud shora uvedeným usnesením návrh na připuštění změny žaloby, rozšiřující vypořádání zůstatků na účtech i na další pohyby na těchto účtech v průběhu manželství, zamítl. (Podrobněji viz usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884.)
76. S ohledem na výsledek dokazování přikázal soud aktiva na účtech vedených na jméno dlužníka č. [REDAKCE] a [REDAKCE] ke dni zániku SJM ve výši 65,52 Kč a 111 Kč dlužníkovi. V rámci vypořádacího podílu by měl dlužník na těchto aktivech uhradit žalobkyni 1/2, tj. částku 88,26 Kč.

Položka 5 - zůstatek na podnikatelském účtu ČSOB č. [REDAKCE] (se zůstatkem ke dni 19.11.2014 ve výši 6 937 Kč)

77. V podání ze dne 31.8.2017 žalobkyně uvedla, že je třeba zjišťovat, jaký byl zůstatek na tomto účtu v době skončení manželství a ne jaký je v současné době.
78. V podání ze dne 18.2.2019 (na č.l. 433) žalobkyně uvedla, že co se týče účtů u Fio banky a ČSOB, je při vypořádání SJM zohlednit nejen zůstatek na těchto účtech ke dni právní moci rozvodu manželství, ale také částky, které dlužník z těchto účtů bez souhlasu a vědomí žalobkyně vybral za trvání manželství a naložil s nimi způsobem, který jí není znám. Ve vztahu k běžnému účtu u ČSOB označila výběry ze dne 5.12.2012 ve výši 100 000 Kč a z 6.12.2012 ve výši 90 000 Kč.
79. V tomto případě platí totéž, co bylo uvedeno u předchozí položky č. 4. Pokud jde o vypořádání prostředků na bankovních účtech dlužníka, uvedla žalobkyně v návrhu výslovně, že se má jednat o zůstatky na účtech ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Z takto vymezeného předmětu řízení nelze dovozovat, že by tato položka mohla zahrnovat i nějaké „odklony“ z těchto účtů (navíc naprosto nespecifikované), které by následně mohly být upřesněny podáními ze dne 18.2.2019 či 7.10.2022. Vzhledem k tzv. pravidlu tří let soud usnesením z 2.5.2024 návrh na připuštění změny žaloby, rozšiřující vypořádání zůstatku na účtu i na další pohyby na tomto

úctu v průběhu manželství, zamítl. (Podrobněji opět viz usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884.)

80. Zprávou banky (na č.l. 275) a výpisem z účtu (na č.l. 276) bylo přitom zjištěno, že ke dni 19.11.2014 byl zůstatek na tomto účtu 6 937 Kč. Z uvedených důkazů i z výsledku dlužníka také vyplývá, že předmětný účet byl podnikatelským účtem dlužníka, který skutečně sloužil jeho podnikání.
81. Vzhledem k tomu, že podnik dlužníka se nakonec nestal předmětem vypořádání SJM v tomto řízení, není možné tuto položku vypořádat jako samostatnou položku SJM. Z uvedeného důvodu soud návrh na vypořádání této položky zamítl.

Položka 6 – nájemné za reklamu na štítu domu na [REDAKCE] ve výši 100 000 Kč

82. Žalobkyně zařadila tuto položku do návrhu s odůvodněním, že dlužník bez vědomí žalobkyně uzavřel před právní mocí rozsudku o rozvodu manželství nájemní smlouvu se společností ASARKO s.r.o. Předmětem nájmu je štít domu na [REDAKCE] za účelem umístění reklamy. Nájemné činilo 100 000 Kč a bylo vyplaceno žalovanému v hotovosti. Protože dům je součástí SJM, tvoří dle žalobkyně i nájemné příjem SJM.
83. Nájemní smlouvou uzavřenou mezi společností ASARKO s.r.o. a dlužníkem [REDAKCE] dne 29.10.2014 (na č.l. 342) bylo zjištěno, že dlužník jako pronajímatel pronajal společnosti ASARKO s.r.o. část štítu na pravé straně domu na [REDAKCE] o velikosti 31,5 m² za účelem umístění reklamy a nájemkyně, ASARKO s.r.o. se zavázala zaplatit dlužníku nájemné ve výši 100 000 Kč splatné do 5 dnů ode dne podpisu smlouvy. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou 5 let.
84. Z výdajového podkladního dokladu (na č.l. 343) pak vyplývá, že společnost ASARKO s.r.o. skutečně vyplatila sjednané prostředky ve výši 100 000 Kč dlužníkovi v hotovosti dne 30.10.2014.
85. Dlužník k těmto prostředkům vypověděl (č.l. 426 verte), že si to vůbec nepamatuje, ale že ty peníze šly určitě na nějaké jejich závazky. Zda manželka o uzavření této smlouvy věděla, nevěděla. Také uvedl, že možná se z toho zaplatil dluh panu [REDAKCE] a část mohla jít na „Lišku“.
86. Vzhledem k vágnosti, neúplnosti a nevěrohodnosti výpovědi dlužníka k této otázce, byla žalovaná na jednání dne 20.6.2022 ze strany soudu vyzvána podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k tomu, aby dotvrdila a prokázala, na co byly použity prostředky z nájmu štítu pro umístění reklamy od společnosti ASARKO s.r.o. ve výši 100 000 Kč, které obdržel dlužník dne 30.10.2014 s tím, že neprokáže-li, že prostředky byly spotřebovány pro účely SJM, bude polovina těchto prostředků zahrnuta do vypořádacího podílu žalobkyně. K poučení soudu však žalovaná ničeho nedoplnila, neunesla tak břemeno tvrzení ani důkazní (viz podání ze dne 11.10.2022 na č.l. 761).
87. S ohledem na výsledek dokazování učinil soud závěr, že vyplacené nájemné je aktivem SJM, je výnosem z domu na [REDAKCE] který byl rovněž předmětem SJM. Vzhledem k tomu, že není zcela zřejmé, zda tyto prostředky ještě existovaly v době zániku SJM, je třeba posoudit tuto položku spíše jako vnos ze SJM do výlučného majetku dlužníka, neboť žalovaná přes výzvu soudu nedotvrdila ani neprokázala, na co byly tyto prostředky vynaloženy. Tyto prostředky přitom obdržel dlužník krátce před zánikem SJM v době, kdy už manželé dlouho nevedli společnou domácnost a žalobkyně proto nemohla mít o naložení s těmito prostředky žádný přehled. Břemeno důkazní proto leželo na žalované. Z toho důvodu byla polovina těchto prostředků ve výši 50 000 Kč přiznána soudem do vypořádacího podílu žalobkyně.

Položka 7 - závazek vůči [REDAKCE] ve výši 452 845 Kč

88. Dle žalované se jednalo o společný závazek. Žalobkyně naopak uvedla, že dlužník tento závazek převzal bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o půjčku, která byla použita výhradně na hazardní

hry nebo se jedná o dluh z podnikání. Tento dluh měl dlužník převzít až poté, co žalobkyně v lednu 2014 opustila spolu s dětmi společnou domácnost.

89. Pohledávka [REDACTED] [REDACTED] ve výši 452 845 Kč byla přihlášena v insolvenčním řízení dlužníka jako pohledávka P2 (zjištěno z přihlášky pohledávky na č.l. 206-207). Mezi dlužníkem a [REDACTED] byla dne 20.3.2014 uzavřena smlouva o zápůjčce na částku 400 000 Kč a byla zajištěna směnkou na řad. Zápůjčka byla dle smlouvy ke dni podpisu poukázána na účet dlužníka. Směnka zněla na 412 000 Kč, zahrnovala i úrok. Půjčka byla uzavřena jako bezúčelová, dlužník se zavázal půjčku vrátit nejpozději do 1 roku s 3% úrokem ročně. (Zjištěno z přihlášky pohledávky, ze smlouvy o zápůjčce na č.l. 161 a 377 a ze směnky na č.l. 162 verte a 378 verte.)
90. Dlužník ve své výpovědi nejprve uvedl (na č.l. 183verte), že si tuto částku půjčil asi 4 měsíce před rozvodem. V té době už neměl přístup na společný účet. Závazek převzal sice bez vědomí manželky a prostředky byly určeny jen jemu, avšak údajně měly být použity na společné dluhy, např. paní [REDACTED] z toho měl zaplatit asi 150 000 Kč. Při dalším výslechu (na č.l. 426 verte zase uvedl, že ty peníze potřeboval na vypořádání s manželkou, pak z toho ale sešlo. Částečně z toho vyplatil asi paní [REDACTED] ale neví. Znovu potvrdil, že k převzetí půjčky žena souhlas nedala.
91. Svědek a věřitel [REDACTED] [REDACTED] vypověděl (na č.l. 313), že dlužníka zná asi 25 let, hráli spolu tenis. Dlužník potřeboval peníze na vypořádání se ženou, velmi spěchal a slíbil, že peníze vrátí do měsíce. Peníze šly na účet, bylo to 400 000 Kč. Tu smlouvu sepsal právník. Myslí si, že žalobkyně o půjčce nevěděla, u podpisu nebyla, v kontaktu s ní nebyl. Jak dlužník s penězi naložil, svědek nevěděl, myslí si, že šly na úhradu jiných dluhů. Také uvedl, že když vyšlo najevo dlužníkovu zadlužení, zorganizovala paní [REDACTED] schůzku a společný postup věřitelů.
92. V trestním řízení vedeném proti dlužníkovi právě z iniciativy [REDACTED] [REDACTED] svědek uvedl, že zná žalovaného asi 30 let, věděl o problémech s rozvodem, půjčil mu proto 400 000 Kč k vypořádání se žalobkyní, počítal s tím, že bude vyplacen po vypořádání, které ale žalobkyně zarazila (zjištěno z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.5.2017, č.j. 6T 148/2016-418 na č.l. 305 verte.)
93. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494, byl dlužník uznán vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) t.z. Zahnutým skutkem bylo i vylákání předmětné půjčky z poškozeného [REDACTED] [REDACTED] (Zjištěno z rozsudku Okresního soudu Českých Budějovicích ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494 na č.l. 396-405).
94. Z dokazování má soud za prokázané, že tento závazek dlužník převzal bez vědomí žalobkyně a současně se nejednalo se o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Nebylo sice přesvědčivě prokázáno, na co byly tyto prostředky použity, nicméně dlužník byl za převzetí tohoto závazku pravomocně odsouzen. I s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu, dle níž majetek nabytý z trestné činnosti jednoho z manželů není součástí SJM, soud návrh na vypořádání této položky zamítl s tím, že není předmětem SJM, ale výlučným závazkem dlužníka.

Položka 8 - závazek vůči [REDACTED] [REDACTED] ve výši 215 268,50 Kč

95. Dle žalované se jednalo o společný závazek. Žalobkyně naopak uvedla, že dlužník tento závazek převzal bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o půjčku, která byla použita výhradně na hazardní hry nebo se jedná o dluh z podnikání.
96. Pohledávka [REDACTED] [REDACTED] ve výši 215 268,50 Kč byla přihlášena v insolvenčním řízení dlužníka jako pohledávka P4. V přihlášce je uvedeno, že se mělo jednat o ústní smlouvu o půjčce, dlužná jistina je 114 000 Kč, zbytek přihlášené pohledávky tvoří příslušenství. Pohledávka je

nezajištěná, prošla soudním řízením a byla i předmětem řízení exekučního (zjištěno z přihlášky pohledávky na č.l. 198-199).

97. Mezi [REDAKCE] a dlužníkem byla uzavřena ústní smlouva o půjčce dne 2.9.2013. Paní [REDAKCE] zapůjčila dlužníkovi 200 000 Kč, částka byla splatná dne 2.1.2014 s 5% ročním úrokem. Dlužník však v několika splátkách uhradil [REDAKCE] jen celkem 86 000 Kč. Nárok byl [REDAKCE] přiznán i rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.11.2015, č.j. 17C 213/2015-31, který nabyl právní moci dne 6.1.2016. (Zjištěno z uvedeného rozsudku na č.l. 163-164 a 381-382, jednalo se o rozsudek pro uznání.)
98. Dlužník nejprve vypověděl (na č.l. 183v), že tento závazek převzal bez vědomí manželky, prostředky měly být dle něj určeny na nákup autobaterií. V rámci dalšího výslechu dlužník vypověděl (na č.l. 426 verte), že se na půjčce domluvili na chatě v roce 2013, částečně to bylo na nákup autobaterií. Asi 84 000 Kč měl paní [REDAKCE] zaplatit, zbytek zůstal dlužen. Na té chatě byla žalobkyně také, asi to dle něj slyšela, ale jestli dala s půjčkou souhlas, neví. Nejspíš to brala tak, že se to týká jeho podnikání.
99. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla (na č.l. 311), že žalobkyně i dlužník jsou oba její známí. Sestra svědkyně je nejlepší kamarádkou žalobkyně. Na chatě, kde byli jak dlužník, tak žalobkyně, řešili, kam uložit peníze. Dlužník jí navrhl poskytnout mu půjčku na nákup autobaterií, na té chatě ale ještě k žádné dohodě nedošlo. K dohodě došlo u ní doma, u čehož byl její manžel (již zesnulý) a dlužník. Když se o tom předtím bavili na té chatě, žalobkyně tam byla, ale nemusela to slyšet nebo nemusela být přímo u toho. Svědkyně neví, zda ty peníze šly skutečně na nákup baterií. Peníze vybrala odpoledne z účtu a večer předala v hotovosti. O manželce dlužník nijak nemluvil. Mluvil o tom, že se zvýší DPH, proto chtěl baterie nakoupit předtím. Dohoda byla nejdříve ústní, pak ji sepsali zpětně, to už se dlužník se žalobkyní rozváděl. Také vypověděla, že dlužník žil předtím 8 let s její sestrou, na baterie mu půjčoval i její otec. Baterie prodával v obchodě na [REDAKCE] kde i bydlel.
100. Rovněž v trestním řízení vedeném proti dlužníkovi vypověděla svědkyně [REDAKCE] že jí dlužník o peníze požádal s tím, že je potřebuje na nákup autobaterií (zjištěno z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.5.2017, č.j. 6T 148/2016-418 na č.l. 305 verte).
101. Z dokazování má soud za prokázané, že tento závazek dlužník převzal bez vědomí žalobkyně, přičemž se nejednalo se o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Soud návrh na vypořádání této položky zamítl s tím, že není předmětem SJM, ale výlučným závazkem dlužníka.

Položka 9 - závazek vůči Ing. [REDAKCE] ve výši 954 195,22 Kč

102. Dle žalované se jednalo o společný závazek. Žalobkyně uvedla, že dlužník tento závazek učinil bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o půjčku, která byla použita výhradně na hazardní hry nebo se jedná o dluh z podnikání (na nákup baterií).
103. Pohledávka [REDAKCE] ve výši 954 195,22 Kč byla přihlášena v insolvenčním řízení dlužníka jako pohledávka P6. Pohledávka je zajištěná. Jde o pohledávku ze smlouvy o půjčce ze dne 28.2.2013, na jejímž základě zapůjčil [REDAKCE] dlužníku částku 670 000 Kč. Pohledávka měla být splatná 28.2.2015, sjednaný úrok činil 6 %. Pohledávka byla i předmětem soudního a exekučního řízení vedeného pod sp. zn. 134 EX 16866/2015 a 134 EX 17563/2015. (Zjištěno z přihlášky na č.l. 188-190 a z uvedené smlouvy o půjčce na č.l. 220 a 380 verte).
104. Z výpisu z katastru nemovitostí (na č.l. 165) vyplývá, že pohledávka [REDAKCE] je zajištěna zástavním právem k nemovitostem na [REDAKCE]
105. O nároku Ing. [REDAKCE] proti dlužníku bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15.9.2015, č.j. 9C 224/2015-16. Jednalo se o rozsudek pro

zmeškání, který nabyl právní moci dne 4.11.2015. (Zjištěno z uvedeného rozsudku na č.l. 221-222 a 379).

106. Dlužník v rámci své výpovědi uvedl (na č.l. 183 verte), že půjčka byla určena na nákup zboží. ■■■■■ je společný známý a žalobkyně dle něj o půjčce věděla. V pozdější výpovědi (na č.l. 427) už dlužník uvedl, že neví, na co byly tyto prostředky použity, ani jestli žalobkyně dala k této půjčce souhlas. Smlouva byla uzavřena u nich na ■■■■■. Také uvedl, že prostředky byly možná určeny pro jeho bratra ■■■■■ nakupoval v té době nějaké pozemky v Praze za 8,5 milionu. Dle dlužníka je možné, že ty prostředky šly na ten dluh ze směnek (položka 13), mohly být vloženy v hotovosti na bratrův účet.
107. Věřitel ■■■■■ ve své svědecké výpovědi (na č.l. 316) uvedl, že dlužníka zná přes bratra. Přímo kamarádi nejsou, žalobkyni viděl jen párkrát. Dlužník peníze potřeboval údajně na dodělání domu na ■■■■■, který měl jít do prodeje. Za účelem uzavření smlouvy ho oslovil bratr dlužníka, ■■■■■ a pak už jednal přímo s dlužníkem. Žalobkyně u toho nebyla. Při prohlídce domu měl dlužník hovořit o tom, že žalobkyně o půjčce ví. Jestli to tak je ovšem neověřoval. Se žalobkyní o tom nikdy nemluvil. Že je dům v SJM svědek věděl. Z počátku dlužník něco platil, ale když pak 2. rok platit přestal, začal to řešit exekučně přes prodej zástavy. Smlouvu o půjčce připravoval svědek, podpis žalobkyně nevyžadoval.
108. Soud má zcela spolehlivě prokázanou existenci pohledávky, nicméně nebylo zcela přesvědčivě prokázáno, na co byly prostředky z uvedené smlouvy o půjčce použity, ani zda k převzetí závazku dala žalobkyně souhlas. Žalovaná proto byla na jednání dne 20.6.2022 ze strany soudu vyzvána podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k tomu, aby dotvrdila a prokázala, na co byly použity prostředky z půjčky od ■■■■■ ze dne 28.2.2013 a zda dala žalobkyně k převzetí této půjčky souhlas. K poučení soudu však žalovaná ničeho nedoplnila (viz podání ze dne 11.10.2022 na č.l. 761).
109. Výsledek je tedy takový, že ani přes poučení podle § 118a o.s.ř. nemá soud za prokázané, že by žalobkyně o převzetí závazku dlužníkem věděla nebo že by k němu dala souhlas, ani to, na co byly prostředky použity. Současně se nejednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Jde tudíž o výlučný závazek dlužníka, který není předmětem SJM. Návrh na vypořádání této položky proto zamítl.

Položka 10 - závazek vůči ČSOB ve výši 91 154,15 Kč

110. Dle žalované se jednalo o společný závazek. Žalobkyně uvedla, že žalovaný tyto závazky učinil bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o dluh z podnikání.
111. Pohledávka ČSOB byla přihlášena v insolvenčním řízení jako pohledávka P12, vyčíslena byla na 91 154,15 Kč. (Zjištěno z uvedené přihlášky na č.l. 192-195).
112. Mezi bankou a dlužníkem byla uzavřena nejdříve dne 7.5.2010 smlouva o ČSOB podnikatelském kontu, na jejímž základě byl dlužníku zřízen podnikatelský účet č. ■■■■■ (zjištěno z uvedené smlouvy na č.l. 272 a 376) a následně dne 6.4.2011 byla uzavřena smlouva o úvěru č. ■■■■■, na jejímž základě bylo dlužníku umožněno účet přecerpat až do povoleného debetního limitu 50 000 Kč. Dlužník úvěr čerpal, avšak nesplatil (vyplývá z výpisů z úvěrového účtu na č.l. 282 verte a násl.). Následně se dlužník zavázal bance uhradit částku 53 941,07 Kč na základě notářského záznamu ze dne 11.6.2014. Pohledávka je nezajištěná a byla předmětem exekučního řízení vedeného pod sp. zn. 137 EX 4797/15. (Zjištěno z přihlášky pohledávky na č.l. 192-195.)
113. Na základě provedeného dokazování, učinil soud dílčí závěr, že se jedná o úvěr umožněný v rámci podnikatelského účtu, tudíž o závazek z podnikání dlužníka. Podnik ale nakonec nebyl

předmětem vypořádání SJM. Aktiva i pasiva podniku je přitom třeba vypořádávat v rámci vypořádání podniku, což se nestalo. V této části proto soud žalobu zamítl.

Položka 11 - závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 199 679,85 Kč

114. Dle žalované se jednalo o společný závazek.

115. Žalobkyně nejprve souhrnně uvedla, že dlužník tento závazek převzal bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o půjčku, která byla použita výhradně na hazardní hry nebo se jedná o dluh z podnikání. V podání ze dne 18.10.2017 již ovšem uvedla, že o tomto dluhu věděla a s půjčkou souhlasila, avšak tato půjčka byla zcela použita na úhradu exekuce dlužníka pro pohledávku jeho bývalého obchodního partnera, kterému dlužník dlužil za nákup zboží. Dle žalobkyně se tak jedná o závazek spadající sice do SJM, avšak z něhož byl uhrazen výlučný dluh dlužníka z jeho podnikání. Tuto částku je proto dle žalobkyně třeba vypořádat jako vnos ze SJM do výlučného majetku dlužníka.

116. Pohledávka [REDAKCE] [REDAKCE] byla přihlášena do insolvenčního řízení dlužníka jako pohledávka P14 v celkové výši 199 679,85 Kč. Titulem měla být ústní smlouva o půjčce, na jejímž základě poskytla [REDAKCE] [REDAKCE] dlužníku částku 190 000 Kč, a to dne 21.11.2013. Pohledávka je nezajištěná. (Zjištěno z přihlášky na č.l. 202-203.)

117. Dlužník dluh vůči [REDAKCE] [REDAKCE] dne 21.11.2013 uznal (zjištěno z uznání dluhu na č.l. 383). Stejným datem je pak datován i příjmový doklad od exekutora JUDr. Bronce, jemuž byla částka 192 687 Kč předána za účelem úhrady dlužníkovy exekuce, vedené pod sp. zn. 8EX 872/13 (zjištěno z příjmového pokladního dokladu na č.l. 25).

118. Dlužník v rámci své výpovědi nejprve uvedl (na č.l. 183 verte), že žalobkyně o této půjčce věděla, ty peníze si půjčila hlavně ona a byly určeny na úhradu exekuce, kterou považuje za společnou. Exekuce byla vedena z důvodu neuhrazení zboží určeného na dlužníkovu podnikání. V další výpovědi (na č.l. 427 verte) doplnil, že ty peníze šly rovnou žalobkyni, která půjčku s [REDAKCE] [REDAKCE] i zprostředkovala. Sám ty peníze nikdy neviděl. Také uvedl, že od [REDAKCE] [REDAKCE] si zapůjčil peníze již dříve. Ta první půjčka šla na zhotovení parkoviště ke kolaudaci, aby mohli provozovat prodejnu. O této první půjčce dle něj žalobkyně nevěděla a souhlas k ní nedala. Nechtěla se zadlužovat, ale dlužník ty peníze potřeboval, aby se už věci rozhýbaly, dům byl zkolaudován a mohlo se tam začít s podnikáním. V této souvislosti je ovšem třeba zmínit, že tato první půjčka na parkoviště není předmětem řízení,

119. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla (na č.l. 316), že je sestrou žalobkyně. Shodně s dlužníkem uvedla, že půjčky byly dvě. V květnu 2011 ji dlužník požádal o 200 000 Kč, na což mu řekla, že má jen 190 000 Kč. Chtěl prý sestru překvapit a dostavit parkoviště před domem. Peníze mu předala u domu v hotovosti. Řekl, že vrátí víc a že to zaplatí z nájmu. Parkoviště však dle ní dokončeno nebylo, zjevně proto dle ní použil ty peníze na něco jiného. V září 2013 pak přišla žalobkyně s tím, zda by jí nepůjčila, že mají exekuci na dům. V té době prodal jejich otec dům a peníze z prodeje uložil na účet dcery účastníků [REDAKCE] [REDAKCE]. Otec souhlasil s tím, že ty peníze na exekuci se půjčí z těch peněz na účtu [REDAKCE] [REDAKCE]. Protože první půjčka byla jen ústně, u druhé už chtěla, aby na to byla smlouva. Protože otec měl rakovinu, ta půjčka se tehdy psala na ní, bylo to také na 190 000 Kč. Smlouvu tak uzavřela ona, ale šlo de facto o peníze jejich otce. Otec s tímto postupem souhlasil.

120. Obdobně svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypovídala i v trestním řízení vedeném proti dlužníkovi (zjištěno z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.5.2017, č.j. 6T 148/2016-418 na č.l. 305).

121. Na základě provedeného dokazování učinil soud dílčí závěr, že se jedná se o závazek spadající do SJM, je jeho pasivem. Závazek byl převzat s vědomím žalobkyně, ale na výlučný dluh dlužníka

z jeho exekuce. Tento závazek jakožto přihlášenou pohledávku v insolvenčním řízení přikázal soud dlužníkovi. Skutečnost, že šlo o závazek určený na úhradu výlučného závazku dlužníka, bude zohledněna ve vypořádacím podíle v položce vnosu pod písm. i), jinak by došlo ke dvojímu započtení téhož.

Položka 12 - závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 196 425 Kč

122. Dle žalované se jednalo o společný závazek. Žalobkyně uvedla, že žalovaný tento závazek převzal bez jejího souhlasu a vědomí a jedná se o půjčku, která byla použita výhradně na hazardní hry nebo se jedná o dluh z podnikání. Tento dluh měl navíc dle žalobkyně dlužník převzít až poté, co žalobkyně v lednu 2014 opustila spolu s dětmi společnou domácnost.
123. Uvedená pohledávka ve výši 196 425 Kč byla přihlášená v insolvenčním řízení dlužníka jako přihláška P18. Titulem je smlouva o zápůjčce ze dne 23.6.2014, na jejímž základě zapůjčil věřitel dlužníku částku 150 000 Kč. Půjčka byla splatná do 30.9.2014. Smlouva obsahovala i ujednání o smluvní pokutě ve výši 0,05 % denně z dlužné částky. Pohledávka je nezajištěná. (Zjištěno z přihlášky pohledávky na č.l. 204-205 a ze smlouvy o zápůjčce ze dne 23.6.2014 na č.l. 389).
124. Dlužník ve své výpovědi nejprve uvedl (na č. l. 183 verte), že si od [REDAKCE] [REDAKCE] půjčil 150 000 Kč, a to bez vědomí ženy. Prostředky byly určeny jen jemu, použít je měl na splacení úvěru u ČMSS. V další výpovědi (na č.l. 427 verte) uvedl, že ty peníze měly jít na vyrovnání se žalobkyní. Jednalo se v té době o dohodu, z níž sešlo. Souhlas žalobkyně nedala, nakonec to šlo to na vyplacení jiných věcí, aby nedošlo k exekucím. V té době dlužník vyplácel paní [REDAKCE] byl vyplacen i pan [REDAKCE] To byli přátelé žalobkyně, kteří tlačili na zaplacení.
125. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl (na č.l. 315), že zná oba účastníky, považoval je za přátele. Když dlužníku poskytl půjčku, nevěděl, jaká je jeho situace. Věděl jen, že se rozvádí, dlužník chtěl půjčit peníze na vrácení peněz matce žalobkyně. Mělo jít o peníze, které jim matka žalobkyně dala do manželství a teď je po něm chtěla vrátit. Žalobkyně o půjčce nevěděla, při předání peněz ho dlužník žádal, aby jí to neříkal. Jak dlužník peníze ve skutečnosti užil, neví.
126. Obdobně svědek [REDAKCE] vypovídal i v trestním řízení vedeném proti dlužníkovi (zjištěno z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.5.2017, č.j. 6T 148/2016-418 na č.l. 305 verte).
127. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494, byl dlužník uznán vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) t.z. Zahrnutým skutkem bylo i vylákání předmětné půjčky z poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] (Zjištěno z rozsudku Okresního soudu Českých Budějovicích ze dne 7.8.2018, č.j. 6T 148/2016-494 na č.l. 396-405).
128. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k dílčímu závěru, že dlužník tento závazek převzal bez vědomí žalobkyně, přičemž se nejednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Nebylo sice přesvědčivě prokázáno, na co byly tyto prostředky použity, nicméně dlužník byl za převzetí tohoto závazku pravomocně odsouzen. S ohledem na judikaturu NS, dle níž majetek nabytý z trestné činnosti jednoho z manželů není součástí SJM, byl návrh na vypořádání této položky zamítnut. Jedná se tedy o výlučný závazek dlužníka.

Položka 13 - závazek vůči [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 6 687 485 Kč

129. Dle žalované se jednalo o společný závazek ze smének, což dokládá skutečnost, že žalobkyně je na směnkách uvedena jako ručitelka a závazek byl uzavřen za trvání manželství. Žalobkyně uvedla, že tento závazek není předmětem vypořádání SJM, protože nikdy nevznikl.

130. Uvedená pohledávka v celkové výši 6 687 485 Kč byla přihlášena v insolvenčním řízení dlužníka jako přihláška P21. Pohledávka vyplývá ze dvou směnek ze dne 14.9.2009 vystavených dlužníkem na částku 5 187 485 Kč a 1 500 000 Kč. Na obě směnky mělo být zaplacen [REDACTED] [REDACTED] dne 31.1.2019. Rukojmím a ručitelem z obou směnek je žalobkyně. (Zjištěno ze směnky na částku 5 187 485 Kč č.l. 169 a 384 a ze směnky na částku 1 500 000 Kč na č.l. 169 verte a 384 verte).
131. Dlužník ve své výpovědi nejprve uvedl (na č.l. 183 verte), že směnky vznikly na základě půjčky od bratra, která byla poskytnutá žalobkyni, oba jsou na nich podepsáni. Půjčky si brali společně, byly na dostavbu rodinného domu na [REDACTED]. S výstavbou se započalo v r. 2007. Výstavba byla hrazena původně ze společných zdrojů, prodali společný byt na [REDACTED] za 1 400 000 Kč. Protože na dostavbu neměli, půjčil jim bratr, aby dům dostali do stavu, že se v něm dá bydlet. Nejprve jim půjčil asi 2 mil. Kč a pak to vyřešili těmi směnkami. Celkem jim bratr půjčil asi 3,5 milionu, zbytek jsou úroky. Peníze jim dal v hotovosti, něco bylo na účet. Z počátku to bylo 300 000 Kč, pak to bylo po 100 000 Kč a pak tam byla velká částka 1 600 000 Kč. Na dům proinvestovali asi 8 mil. Kč, k tomu platili 15 000 Kč měsíčně hypotéku. Za těch cca 5 mil. Kč postavili hrubou stavbu a byt v 1. patře a část parkoviště. Pak měli úvěr od ČMSS, to bylo na koupi pozemku, který stál 2,44 mil. ČMSS půjčila 2 mil., 400 Kč měli. Dostavěli i za půjčky od paní [REDACTED] pana [REDACTED] a [REDACTED]. Pak došlo ještě k navýšení úvěru asi o 1 mil. Kč, což bylo použito na dostavění domu, příp. na zaplacení nějakých věřitelů. Vyplatil pana [REDACTED] další částky rozdělovala žalobkyně. V rámci druhého výsledku dlužník zopakoval (na č.l. 573), že směnky byly 2, v té na vyšší částku jsou už i úroky. Peníze byly půjčené oběma na stavbu domu na [REDACTED]. Žalobkyně k podpisu nijak nucená nebyla, naopak žádali bratra o druhou půjčku.
132. O závazcích z obou směnek byl v rámci insolvenčního řízení na majetek dlužníka veden incidenční spor pod sp. zn. 43 ICm 843/2017 (k němuž byl připojen i spor vedený pod sp. zn. 43 ICm 154/2017). Žalobkyně a [REDACTED] [REDACTED] popíraly obě pohledávky bratra dlužníka, [REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED] v plné výši (zjištěno z popření pohledávky [REDACTED] [REDACTED] na č.l. 130-132 a z popření pohledávky žalobkyni na č.l. 140-142).
133. Krajský soud v Českých Budějovicích nejprve žalobu zamítl (rozsudkem ze dne 21.3.2018, č.j. 43 ICm 843/2017-90), avšak Vrchní soud v Praze rozhodnutí insolvenčního soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání (usnesením ze dne 28.8.2018, č.j. 103 VSPH 614/2018-105). Krajský soud v Českých Budějovicích svým druhým rozsudkem ze dne 13.11.2019, č.j. 43ICm 843/2017-188, opět rozhodl tak, že žaloba na určení, že pohledávky ze směnek nejsou po právu, se zamítá. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že z provedených důkazů k směnce na vyšší částku nelze dospět k závěru, že by neměla kauzu, tedy že nedošlo ze strany žalovaného ([REDACTED] [REDACTED]) k poskytnutí půjček, jež navýšené o úroky mohly činit směnečnou sumu s ohledem na desetiletou splatnost. Žalovaný disponoval vysokými částkami a též značně investoval, avšak z těchto skutečností nelze uzavřít, že nemohl poskytnout dlužníku a jeho manželce finanční prostředky na stavbu domu. Pokud jsou směnky pravé, mohou žalobkyně vznášet tzv. kauzální námitky, v případě vyšší směnky, že půjčka nebyla poskytnuta, či že dluh z těchto půjček je nula. K tomu soud prvního stupně uvedl, že si je vědom prokazování neexistence půjčky, či nižší půjčené částky je prokazováním negativní skutečnosti, což však není nemožné, např. doložením toho, že žalovaný vyššími částkami nemohl disponovat. Žalovaný však v inkriminované době finanční prostředky k poskytnutí půjček měl a žalobkyněmi doložené poznatky jsou pouze kusé a nedovolují učinit závěr, že dalšími peněžními prostředky nedisponoval. V případě směnky na nižší částku žalobkyně o případné kauze směnky nehovoří, pouze namítají neexistenci případného jiného právního titulu pohledávky, jež je promlčena, nikoli z neplatné směnky. Z jejich neurčitého tvrzení nelze ani posuzovat, zda nárok, případně skrývací se za směnkou, mohl být promlčen. Doplnil, že žalobkyně obě směnky avalovala a těžko lze uvažovat o tom, že se tak stalo bez důvodu, přičemž při úhradě splátky 1 100 000 Kč na účet u Patria Finance mohla být tato platba ve smyslu čl. I § 39 ZSŠ na směnce vyznačena, což se

dosud nestalo. Vrchní soud v Praze svým rozsudkem ze dne 16.6.2021, č.j. 103 VSPH 329/2020-225, rozsudek insolvenčního soudu potvrdil. Vrchní soud se ztotožnil se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně. Doplnil, že z tvrzení žalobkyň v průběhu řízení a v odvolacím řízení je nepochybné, že žalovaný dlužník a jeho bývalé manželce určité půjčky poskytl, minimálně v jimi tvrzené výši 1 500 000 Kč. Ve smyslu § 193 IZ bylo lze ve sporu o určení pravosti pohledávky zkoumat pouze základ nároku, nikoli již jeho výši nebo pořadí, přičemž při určení výše pohledávky ve smyslu § 194 IZ žalobkyně žádá tvrzení při popření pohledávky žalovaného neuvedly. Nevyhověly tedy požadavku na vymezení částky, jejíž existenci popírají, a určení částky, která by měla být, podle jejich názoru, v přihlášce uvedena. V dané souvislosti nelze ani přehlédnout skutečnost, že žalobkyně předmětné směnky podepsala „jako rukojmí a ručitel za výstavce pana [REDAKCE] [REDAKCE] jak uvedeno na směnkách, takže nepochybně musela mít určité informace o tom, že žalovaný poskytl jí a dlužníkovi finanční prostředky, na jejichž základě byly směnky vystaveny, zejména poté, co na poskytnuté půjčky uhradila před jejich vystavením ze svého účtu částku 1 100 000 Kč. Její vysvětlení při jednání před soudem prvního stupně 16.11.2017, že směnky avalovala „toliko z důvodu lidské hlouposti,“ působí zcela nevěrohodně a nemůže být důvodem k tomu, že žádný dluh dlužník, ani ona vůči žalovanému neměli, resp. že by toto tvrzení jakkoli vyvracelo uplatněné nároky ze smének. (Zjištěno z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 16.6.2021, č.j. 103 VSPH 329/2020-225 na č.l. 615- 618). Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 27.9.2023, č.j. 29 ICdo 38/2022-251, dovolání [REDAKCE] [REDAKCE] a žalobkyně z části odmítl a z části zamítl (zjištěno z uvedeného rozsudku NS na č.l. 835-838).

134. Incidenční spor o těchto směnkách významně ovlivnil délku tohoto řízení. Výsledkem nakonec je, že pohledávky [REDAKCE] [REDAKCE] z obou smének jsou po právu, k jejich popření nedošlo. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je na směnkách označena jako směnečný ručitel, musela o závazcích jednoznačně vědět a musela k nim dát souhlas. Jedná se proto o společný závazek žalobkyně i dlužníka, který soud jako pohledávku přihlášenou v insolvenčním řízení přikázal dlužníkovi. Žalobkyně by se v rámci vypořádacího podílu měla na tomto závazku podílet 1/2, tudíž měla by dlužníkovi uhradit částku 3 343 742,50 Kč.

Položka 14 - pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu [REDAKCE] [REDAKCE]

135. Jak již bylo uvedeno v úvodu, v případě této položky žalovaná nejprve uvedla (pod položkou 29), že požaduje nájemné za pronájem reklamy štítu nemovité věci v [REDAKCE] tř. č.p. [REDAKCE]. V oprávněném petitu na č.l. 158 verte však žalovaná požadovala do výlučného vlastnictví dlužníka přikázat pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu č.p. [REDAKCE]. Vznikl zde proto rozpor a nejasnost, která byla odstraněna na jednání dne 7.5.2018 (na č.l. 224 verte), kdy žalovaná upřesnila, že se domáhá pohledávky z nájemného za nebytové prostory v přízemí domu [REDAKCE] [REDAKCE].
136. Žalovaná byla na jednání dne 20.6.2022 ze strany soudu vyzvána podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k tomu, aby upřesnila a dotvrdila skutečnosti k položce, kterou označila jako vypořádání nájemného za nebytové prostory v přízemí domu na [REDAKCE]. Soud zrekapituloval, že zde byl dříve rozpor v podání žalované ze dne 21.7.2017, který sice žalovaná částečně odstranila na jednání dne 7.5.2018, kdy upřesnila, že touto položkou požaduje vypořádat nájemné za nebytové prostory v přízemí domu [REDAKCE] [REDAKCE], nicméně není jasné, o jaké konkrétní prostory se má jednat, za jaké období, ani komu měly tyto prostředky připadnout. Tento návrh byl zcela neurčitý. Soud žalovanou poučil, že po doplnění a precizaci návrhu je třeba doplněné skutečnosti prokázat. Také poznamenal, že patrně se ani nejedná o vypořádání položky SJM, ale o případné zohlednění příjmů ze SJM, které mají být předmětem vypořádacího podílu ve smyslu § 742 odst. 1 o.z.
137. K poučení soudu přitom žalovaná k této položce ničeho nedoplnila, neunesla tak břemeno tvrzení ani důkazní (viz podání ze dne 11.10.2022 na č.l. 761). V tomto nároku proto soud návrh zamítl.

138. Soud pro úplnost dodává, že v podání ze dne 14.2.2022 (na č.l. 688) uvedla žalovaná, že jí insolvenční soud požádal o zaslání nájemních smluv uzavřených žalobkyní s reklamní společností za účelem umístění reklamních poutačů na domě na [REDAKCE]. Protože žalobkyně jí tyto smlouvy neposkytla, navrhla žalovaná, aby soud tyto smlouvy (takto obecně) vyžádal od žalobkyně k provedení důkazu o tom, jaké z nich má příjmy, neboť dle názoru žalované i dle názoru insolvenčního soudu by se příjmy z nich měly vypořádat v rámci vypořádání SJM. Uvedený návrh však zjevně směřuje k jinému nároku než k uplatněnému nároku na pohledávky za nebytové prostory v přízemí domu a tento nárok nebyl a ani již nemohl být předmětem tohoto řízení. Z toho důvodu soud tento důkazní návrh na jednání dne 20.6.2022 zamítl.

2.4 K jednotlivým vnosům prostředků ze SJM na výlučné dluhy dlužníka v souhrnné výši 2 062 687 Kč

139. Při jednání dne 20.6.2022 vyzval soud žalobkyni podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby dotvrdila a prokázala tvrzené vnosy ze SJM na výlučné závazky manžela ve výši 2 062 687 Kč. Konkrétně ji soud poučil, že:

1) K žalobkyní označeným závazkům vůči [REDAKCE] a [REDAKCE] nejsou označeny žádné důkazy a tvrzení jsou jen na zcela obecné rovině. Je nutné prokázat především to, že tyto závazky byly skutečně uhrazeny z prostředků v SJM, a to jak s ohledem na podnikání dlužníka, tak s ohledem na půjčky, které si bral bez vědomí žalobkyně. Totéž platí i o tvrzených zaplacených dlužích VZP, ZP MVČR a OSSZ ve výši 50 000 Kč. Zde jsou tvrzení rovněž nedostatečná a navržené důkazy zcela chybí.

2) Nemá za prokázané tvrzení, že dlužník bez vědomí žalobkyně převedl ze SJM z úvěru u ČMSS částku 470 000 Kč na svůj účet ve Fio bance a 400 000 Kč na účet společnosti MATAM. Soud uvedl, že toto tvrzení je třeba konkretizovat, uvést, kdy k tomu došlo a tvrzení prokázat.

3) V případě již uhrazených dluhů vůči [REDAKCE] a [REDAKCE] pak soud vyzval žalobkyni, aby dotvrdila či prokázala, že tyto půjčky byly uhrazeny z prostředků v SJM, a to jak s ohledem na podnikání dlužníka, tak s ohledem na půjčky, které si bral bez vědomí žalobkyně.

140. Žalobkyně k poučení uvedla, že pokud jí soud ukládá, aby prokázala, že závazky vůči [REDAKCE] (správně [REDAKCE] a dluhy vůči VZP, ZP MVČR a OSSZ, byly zaplacený ze SJM, domnívá se, že v tomto směru měl soud postupovat opačně a měl to být žalovaný, který by měl prokázat, že tyto dluhy nebyly uhrazeny z prostředků ze SJM. Má se za to, že veškeré prostředky získané ať již z podnikání nebo z jiné výdělečné činnosti spadají do SJM. Odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22Cdo 883/2010, dle něhož v některých případech strana zatížená důkazním břemenem objektivně nemá a nemůže mít k dispozici všechny potřebné informace o skutečnostech významných pro rozhodnutí ve sporu, avšak protistrana má tyto informace k dispozici. Jestliže pak strana zatížená důkazním břemenem přednese alespoň „opěrné body“ skutkového stavu, a zvýší tak pravděpodobnost svých skutkových tvrzení, nastupuje vysvětlovací povinnost protistrany. Nesplnění této povinnosti může mít za následek hodnocení důkazu v neprospěch strany, která vysvětlovací povinnost nesplnila.

141. Dále žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22Cdo 1433/2015, dle něhož zákon vychází z toho, že majetek nabytý za trvání manželství je s výjimkami uvedenými v § 143 odst. 1 o.z. součástí SJM. To platí i o prostředcích, které jeden z manželů v průběhu manželství vynaložil na majetek, který je v jeho výlučném vlastnictví (tzv. vnos); pokud šlo o prostředky získané za trvání manželství, platí vyvratitelná domněnka, že šlo o vnos ze SJM. Nicméně neinvestující manžel se bez svého zavinění může ocitnout v důkazní nouzi, protože není o původu investovaných prostředků plně informován, resp. nemůže navrhnout potřebné důkazy. Jestliže se však prokáže, že v průběhu existence SJM byly takové investice do výlučného majetku

vynaloženy, nastoupí vysvětlovací povinnost investujícího manžela, který má k dotazu soudu sdělit a případně i prokázat původ prostředků, které vynaložil. Jestliže neprokáže, že šlo o jeho výlučné prostředky, přihlédne k tomu soud při hodnocení důkazů.

Investice a) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] v r. 2009 ve výši 200 000 Kč

142. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] částku 200 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit z prostředků v SJM.
143. V podání ze dne 7.10.2022 ale žalobkyně uvedla, že si měl dlužník od [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčit v roce 2008 částku 150 000 Kč a v roce 2009 částku 200 000 Kč. Vzhledem k tzv. pravidlu 3 let soud nepřipustil změnu žaloby učiněnou žalobkyní v tomto podání v části nově uplatněných 150 000 Kč (viz usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884).
144. Svědek [REDAKCE] v rámci své výpovědi uvedl, že je bývalým manželem [REDAKCE] [REDAKCE] sestry žalobkyně. Rozvedeni jsou od roku 2017. Dříve u něj i žalobkyně pracovala. Na půjčku dlužníkovi si příliš nevzpomíná. Ví, že se mu nějaké peníze půjčovaly, ale už neví, kolik to bylo, ani kdy. Zmiňovalo se to i při jeho rozvodu s paní [REDAKCE]. Jestli to bylo 100 nebo 200 000 Kč už svědek neví, protože ty prostředky byly vráceny, pustil to úplně z hlavy a víc to neřešil. O půjčku ho žádal dlužník, žalobkyně určitě ne. Bylo to zprostředkované přes bývalou manželku. Má za to, že mu řekla, že potřebuje půjčit peníze, tak mu je půjčili a následně byly vráceny. Asi to bylo na nějaké parkoviště. Svědek uvedl i to, že když řešili své vypořádání SJM, zjistil, že bývalá žena půjčila dlužníkovi 200 000 Kč, aniž by to on také věděl. Zatímco ale prostředky, které mu půjčil on, byly dlužníkovi poskytnuty po jejich vzájemné dohodě, ona mu zapůjčila 200 000 Kč bez jeho vědomí. Svědek má za to, že ty peníze nedával do rukou dlužníkovi on, je přesvědčen, že ty prostředky šly přes bývalou manželku [REDAKCE]. Že by se dlužník věnoval hazardu svědek slyšel jen zprostředkovaně od bývalé manželky, osobně o tom nic neví. Nic konkrétního k tomu také neví.
145. Dlužník ve své výpovědi (na č.l. 427 verte) uvedl, že už je to dlouho a půjčka byla zaplacená. Podle něj to bylo ale jen asi 100 000 Kč a bylo to v době, kdy začínali stavět. Na co byly ty peníze použity, už neví, možná na baterie. Zda zde byl souhlas ženy, rovněž nevěděl.
146. Z provedeného dokazování učinil soud dílčí závěr, že žalobkyně přes poučení soudu podle § 118a o.s.ř. neprokázala základní část tvrzení, že by vůbec svědek [REDAKCE] zapůjčil žalovanému částku 200 000 Kč, a přestože nějakou půjčku svědek [REDAKCE] i dlužník připouštějí, vůbec neví, kolik to bylo. Z takto zjištěného stavu nelze činit konkrétní závěry. Žalobkyně po výslechu svědka [REDAKCE] navrhla ještě vyslechnout znovu [REDAKCE] [REDAKCE] ale výzva podle § 118a jí byla poskytnuta již předtím a v poskytnuté lhůtě tento důkaz nenavrhla. Samotná tvrzení žalobkyně byla nedostatečná, nebyly tvrzeny ani prokázány alespoň opěrné body, na jejichž základě by následně mohlo být břemeno tvrzení a břemeno důkazní přeneseno na žalovanou. Jedná se navíc o tvrzenou půjčku tzv. v rodině, z roku 2009, tzn. ze značné minulosti, kdy ještě problémy dlužníka nebyly natolik velké a své závazky zvládal vracet a účastníci ještě k tomu stále stavěli či vybavovali dům. Princip nastavený judikaturou Nejvyššího soudu, který přenáší břemeno tvrzení a důkazní na druhou stranu nemůže být za takové situace absolutní a bezbřehý. Ani druhá strana už totiž nemůže mít po takové době potřebné informace ani důkazy. Jak také uvedl Nejvyšší, v řízení o vypořádání SJM nelze vypořádat jednotlivé účetní a finanční operace do doby zániku manželství, neboť vypořádání společného jmění není účtovacím sporem. Tento tvrzený vnos tudíž nemohl soud ve vypořádacím podíle zohlednit.

Investice b) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 140 000 Kč

147. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] částku 140 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit

z prostředků v SJM. Žalobkyně k této půjčce doplnila tvrzení (na č.l. 434), že převzetí tohoto závazku překračovalo míru přiměřenou jejich poměrům, nešlo tak o závazek SJM. Jak s těmi prostředky bylo naloženo, není žalobkyni známo. Dle žalobkyně bylo v řízení prokázáno, že tyto půjčky byly vráceny za trvání jejich manželství, tzn. z prostředků v SJM, přičemž odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 22Cdo 3382/2012.

148. V podání ze dne 7.10.2022 ale žalobkyně uvedla, že si měl dlužník od [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčit v roce 2008 částku 100 000 Kč, v roce 2011 částku 100 000 Kč a v roce 2012 dalších 100 000 Kč. Vzhledem k tzv. pravidlu 3 let soud nepřipustil změnu žaloby učiněnou žalobkyní v tomto podání v části nově uplatněných 160 000 Kč (viz usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884).
149. Žalobkyně tento vnos dokládala nejprve čestným prohlášením [REDAKCE] [REDAKCE] o tom, že v průběhu let 2009-2010 bezúročně půjčila částku 140 000 Kč dlužníkovi, a to bez vědomí žalobkyně (zjištěno z čestného prohlášení na č.l. 26).
150. Následně [REDAKCE] [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi (na č.l. 408 verte) uvedla, že žalobkyně je nejlepší kamarádka, dlužník dlouholetý kamarád. V roce 2008 ji dlužník požádal o půjčku cca 100 000 Kč. Půjčku mu poskytla na vzájemné důvěře, žádný doklad k tomu nemá. Dlužník nechtěl, aby o půjčce žalobkyni říkala. Splácel postupně, pak si zase půjčil v průběhu. Vše vrátil. Nejdřív to bylo 100 000 Kč, pak desetitisíce. Říkal, že to potřebuje na obchod s bateriemi. Půjčovala v hotovosti, on v hotovosti vracel. Manželovi o tom neříkala. Když se v roce 2014 žalobkyně o té půjčce dozvěděla, reagovala pláčem.
151. Dlužník v rámci své výpovědi nejprve uvedl (na č.l. 183 verte), že tuto půjčku uhradil z prostředků z půjčky od [REDAKCE] [REDAKCE] později uvedl (na č.l. 427 verte), že [REDAKCE] [REDAKCE] jim půjčila na vnitřní dveře domu na [REDAKCE] a na další věci do domácnosti. Žalobkyně o tom asi nevěděla, nebyla tehdy v dobrém psychickém stavu. [REDAKCE] [REDAKCE] tu půjčku sama nabídla. Vraceno jí to asi bylo částečně z peněz od [REDAKCE] [REDAKCE] Byl zde velký tlak žalobkyně, aby tento dluh a dluh [REDAKCE] [REDAKCE] byly vyplaceny.
152. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že dlužník si od [REDAKCE] [REDAKCE] částku převyšující tvrzených 140 000 Kč zapůjčil bez vědomí žalobkyně a následně jí byly tyto prostředky vráceny. Nejednalo se přitom o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Za takto zjištěného skutkového stavu by již důkazní břemeno k otázce, z jakých prostředků byla půjčka vrácena a na co byly prostředky užity, mělo na žalovanou přejít. Vzhledem k tomu, že žalovaná se přestala jednání účastnit, nemohla být na jednání soudem řádně poučena podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., což jí jde k tíži. Z takto tvrzeného a prokázaného vnosu ve výši 140 000 Kč přiznal soud do vypořádacího podílu žalobkyně částku 70 000 Kč, tj. odpovídající 1/2. Poučení podle § 118a o.s.ř. dané žalobkyni na jednání dne 20.6.2022 ve vztahu k této položce soud přehodnotil a nepovažuje jej již za správné.

Investice c) - půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] v r. 2010 ve výši 200 000 Kč

153. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník v roce 2010 bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] částku 200 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit z prostředků v SJM. Žalobkyně k této půjčce doplnila tvrzení (na č.l. 434), že převzetí tohoto závazku překračovalo míru přiměřenou jejich poměrům, nešlo tak o závazek SJM. Jak s těmi prostředky bylo naloženo, není žalobkyni známo. Dle žalobkyně bylo v řízení prokázáno, že tyto půjčky byly vráceny za trvání jejich manželství, tzn. z prostředků v SJM, přičemž odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 22Cdo 3382/2012.
154. [REDAKCE] [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi (na č.l. 409 verte) uvedl, že s dlužníkem se zná od základní školy a žalobkyni zná asi 25 let. Dlužníku půjčil peníze někdy v roce 2009. Půjčil mu nejdříve 100 000 Kč na vyplacení bratra z firmy ze zásob. Po krátké době si dlužník přišel pro

další půjčku 100 000 Kč, zdůvodnění bylo stejné. Nejdříve si myslel si, že ty peníze na ten účel šly, ale nakonec to tak nebylo. Myslí si, že šly do investice na nákup akcií NWR. Půjčky i vrácení byly v hotovosti. Byl problém z dlužníka ty peníze dostat, musel to urgovat. O půjčce žalobkyně nevěděla. Nakonec mu dlužník zaplatil vše, posledních 50 000 Kč mu ale přinesl někdo třetí, kdo se chtěl přesvědčit, že ty peníze půjdou opravdu jemu. Do akcií NWR dal žalovaný asi 600 000 Kč, pak šly dolů, snad na 0. Kupoval je přes Fio. Svědek si myslí si, že těch 600 000 Kč vzal asi z účtu u Lišky – chtěli dělat podkroví a zimní zahradu, ale nakonec to neudělali. Toto má z doslechu, už neví, od koho.

155. Dlužník vypověděl (na č.l. 428), že prostředky z této půjčky šly do společných záležitostí a byly vráceny z nějakých těch dalších půjček. Souhlas s půjčkami od pana [REDAKCE] ale žalobkyně nedala.
156. Z dokazování má soud za prokázané, že dlužník si od [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčil částku 200 000 Kč bez vědomí žalobkyně a následně mu byly tyto prostředky za trvání manželství vráceny. Nejednalo se přitom o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Za takto zjištěného skutkového stavu by již důkazní břemeno k otázce, z jakých prostředků byla půjčka vrácena a na co byly prostředky užity, mělo na žalovanou přejít. Vzhledem k tomu, že žalovaná se přestala jednání účastnit, nemohla být na jednání soudem řádně poučena podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., což jí jde k tíži. Z takto tvrzené vnosu ve výši 200 000 Kč proto soud do vypořádacího podílu žalobkyně přiznal částku 100 000 Kč, tj. odpovídající 1/2. Poučení podle § 118a o.s.ř. dané žalobkyni na jednání dne 20.6.2022 ve vztahu k této položce soud přehodnotil a nepovažuje jej již za správné.

Investice d) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 130 000 Kč

157. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník v roce 2010 bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] částku 150 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit. V podání ze dne 18.2.2019 (na č.l. 434) a ze dne 7.10.2022 (na č.l. 754 verte) už žalobkyně hovoří jen o 130 000 Kč. Žalobkyně k této půjčce doplnila tvrzení (na č.l. 434), že převzetí tohoto závazku překračovalo míru přiměřenou jejich poměrům, nešlo tak o závazek SJM. Jak s těmi prostředky bylo naloženo, není žalobkyni známo. Dle žalobkyně bylo v řízení prokázáno, že tyto půjčky byly vráceny za trvání jejich manželství, tzn. z prostředků v SJM, přičemž odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 22Cdo 3382/2012.
158. Žalobkyně tento vnos dokládala nejprve čestným prohlášením [REDAKCE] [REDAKCE] o tom, že na základě dlužníkovy žádosti mu v březnu 2012 zapůjčil částku 130 000 Kč na dobu 2 měsíců. Po uplynutí této doby mu nic nevrátil, dluh splatil až po opakovaných urgencích v listopadu 2012. O této půjčce žalobkyně nevěděla. Dále uvedl, že nešlo o první půjčku, kterou dlužníku poskytl (zjištěno z čestného prohlášení na č.l. 27 a 28).
159. Později byl v řízení vyslechnut jako také svědek (na č.l. 407 verte). Uvedl, že žalobkyně a dlužník byli jeho přátelé, nyní už vídá jen žalobkyni. Dlužníkem byl asi v roce 2011 požádán o zapůjčení částky 100 nebo 120 000 Kč, přesně už neví, ale šlo to z účtu, a to na dostavbu parkoviště u domu na [REDAKCE]. Půjčku řešil jen s dlužníkem. Půjčka byla bezúročná. Vrátil ji asi po roce po měsíci uhácnění. Dlužník ho měl přitom žádat, aby žalobkyni nic neříkal. Nic jiného mu nedluží. Vzhledem k tomu, že to parkoviště není dosud dostavěno (bylo tehdy ve stejném stavu jako v době výslechu), zjevně ty prostředky použil na něco jiného. Dále uvedl, že [REDAKCE] [REDAKCE] je jeho manželka, ani ona o této půjčce nevěděla. I manželka půjčila žalovanému peníze, o čem tehdy naopak nevěděl svědek. Mají částečně oddělené finance. Dlužník ty peníze vrátil v hotovosti složením na svědkův účet.
160. Dlužníková výpověď k tomuto závazku byla rozporná. Nejprve uvedl (na č.l. 183), že půjčku vrátil [REDAKCE] [REDAKCE] z prostředků z navýšení hypotéky, později (na č.l. 428) vypověděl, že půjčka byla určena na nákup zboží a [REDAKCE] [REDAKCE] byla vrácena z prostředků z podnikání. Potvrdil ale, že žalobkyně souhlas s půjčkou nedala.

161. Z časového hlediska je velmi pravděpodobné, že prostředky byly [REDAKCE] [REDAKCE] vráceny právě z poskytnutého úvěru od ČMSS, jak tvrdila žalovaná, neboť na účet žalobkyně č. [REDAKCE] byl dne 28.11.2012 čerpán úvěr od ČMSS ve výši 1 031 310,50 Kč (zjištěno z výpisu z účtu stavebního spoření na č.l. 713-716) a z tohoto účtu pak dlužník činil výběry ve výši 200 000 Kč dne 7.12.2012, 200 000 Kč dne 10.12.2012 a 100 000 Kč dne 19.12.2012. Dlužník měl přitom k uvedenému účtu žalobkyně dispoziční oprávnění (zjištěno z výpisu z účtu žalobkyně č. [REDAKCE] na č.l. 519-520 a ze sdělení ČSOB ze dne 20.5.2019 na č.l. 759).
162. Na základě provedeného dokazování učinil soud dílčí závěr, že dlužník si od [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčil částku 130 000 Kč bez vědomí žalobkyně a následně mu byly tyto prostředky za trvání manželství vráceny. Nejednalo se přitom o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Za takto zjištěného skutkového stavu by již důkazní břemeno k otázce, z jakých prostředků byla půjčka vrácena a na co byly prostředky užity, mělo na žalovanou přejít. Vzhledem k tomu, že žalovaná se přestala jednání účastnit, nemohla být na jednání soudem řádně poučena podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., což jí jde k tíži. Z tohoto vnosu ze SJM do výlučného majetku dlužníka ve výši 130 000 Kč proto soud přiznal žalobkyni do vypořádacího podílu částku 65 000 Kč, tj. odpovídající 1/2. Poučení podle § 118a o.s.ř. dané žalobkyni na jednání dne 20.6.2022 ve vztahu k této položce soud přehodnotil a nepovažuje jej již za správné.

Investice e) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] (popř. [REDAKCE] ve výši 150 000 Kč

163. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník v roce 2008 bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] částku 150 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit.
164. K prokázání tvrzení navrhla žalobkyně výslech [REDAKCE] [REDAKCE] (nebo [REDAKCE] avšak nedoplnila jeho kontaktní či osobní údaje (viz podání na č.l. 815) ani nenavrhla jiný způsob jeho identifikace. Svědka proto nebylo možné předvolat. Zároveň soud shledal, že tvrzení žalobkyně jsou zcela nedostatečná, prokázána není ani samotná existence této půjčky, a proto zde nejsou ani „opěrné body“ na nichž by bylo možné přenést vysvětlovací povinnost na žalovanou.
165. Dlužník k této půjčce vypověděl (na č.l. 428), že se jedná o jeho kamaráda, avšak takový dluh důrazně popřel. Uvedl, že jde o výmysl. Někaké menší částky si možná půjčil, zřejmě na baterie, ale rozhodně ne tolik.
166. V této položce soud setrvává na svém poučení dle § 118a o.s.ř., kterému žalobkyně nevyhověla. Žalobkyně tak neusnesla břemeno důkazní. Tento tvrzený vnos tudíž nemůže být ve vypořádacím podíle zohledněn.

Investice f) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] (správně [REDAKCE] ve výši 20 000 Kč

167. Dle tvrzení žalobkyně si měl dlužník v roce 2008 bez jejího vědomí vypůjčit od [REDAKCE] [REDAKCE] (správně [REDAKCE] částku 20 000 Kč. Takto získané peníze měl použít k hazardní hře. Půjčku měl dlužník vrátit.
168. Z výslechu svědka [REDAKCE] (na č.l. 861-862) vyplynulo, že dlužníkovi zapůjčil částku 25 000 Kč dne 28.10.2013. Z této částky mu dlužník vrátil 10 000 Kč dne 20.3.2014 a dále 1 350 Kč formou autobaterie v této hodnotě dne 14.1.2014. O této půjčce a splátkách si se ženou vede poznámky, proto to ví přesně. Stále tak dlužník dluží svědkovi částku 13 650 Kč. Žádné právní kroky ale nepodnikal, dluh nebyl až tak vysoký. Do insolvenčního řízení se také nepřihlásil. Dlužník mu měl uvést, že ty peníze potřebuje na podnikání, na co ale byly použity svědek neví. Aniž by to měl nějak potvrzené nebo by u něčeho takového byl přítomen, říkalo se, že dlužník hrál. Říkalo se to mezi kamarády, ale ani nevěděl, zda se mělo jednat o automaty nebo karty nebo něco jiného. Vlastní zkušenost s tím nemá, u ničeho takového přítomen nikdy nebyl. Dle svědka o půjčce žalobkyně nevěděla. Zvláštní bylo, že ty peníze, těch 10 000 Kč mu dlužník přišel vrátit

v půl 5 ráno, svědek se proto domnívá, že je musel zrovna někde vyhrát, ale na druhou stranu ocenil, že je přišel rovnou vrátit. Dále svědek na dlužníkovi ocenil, že když potřeboval, dlužník mu několikrát ochotně pomohl pracovně.

169. Dlužník v rámci své výpovědi uvedl (na č.l. 428), že se jedná o věc hodně z minulosti, půjčku vrátil a už ani neví, na co byla.
170. Na základě provedeného dokazování učinil soud dílčí závěr, že dlužník si od [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčil částku 25 000 Kč bez vědomí žalobkyně, avšak vrátil jen 10 000 Kč a dále 1 350 Kč formou baterie, s nimiž obchodoval. Přestože v tomto případě se jedná o částku hraniční, přiklání se soud spíše k tomu, že s ohledem na oficiální příjmy rodiny se nejednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Za takto zjištěného skutkového stavu by již důkazní břemeno k otázce, z jakých prostředků byla půjčka vrácena a na co byly prostředky užity, mělo na žalovanou přejít. Vzhledem k tomu, že žalovaná se přestala jednání účastnit, nemohla být na jednání soudem řádně poučena podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., což jí jde k tíži. Z takto zjištěného vnosu ze SJM do výlučného majetku dlužníka ve výši 10 000 Kč proto soud do vypořádacího podílu žalobkyně přiznal částku 5 000 Kč, tj. odpovídající 1/2. Pokud jde o vnos ve formě baterie v hodnotě 1 350 Kč, tuto částku soud nezohlednil, neboť se zjevně jednalo o předmět z podnikání dlužníka.

Investice g) – půjčka od [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 90 000 Kč

171. K poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. žalobkyně v podání ze dne 7.10.2022 uvedla, že se jedná o písárskou chybu, žádný takový závazek neexistuje a ke vzniku této položky došlo na základě nedorozumění v komunikaci mezi žalobkyní a její zástupkyní. Jedná se o záměnu se sestrou žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která bydlela v [REDAKCE] ulici. Dále uvedla, že takový závazek neexistoval ani vůči [REDAKCE] [REDAKCE]. Tento nesprávně tvrzený vnos proto není možné zohlednit.
172. Totéž uvedl dlužník v rámci své výpovědi (na č.l. 428), kdy uvedl, že paní [REDAKCE] vůbec neexistuje, asi jde o [REDAKCE] [REDAKCE] která bydlela v [REDAKCE] ulici s tím, že celé je to výmysl.
173. Uvedený zjevně nesprávně tvrzený vnos samozřejmě není možné nijak zohlednit.

Investice h) – uhrazené dluhy vůči VZP, ZPMVČR a OSSZ ve výši cca 50 000 Kč.

174. Žalobkyně tvrdí, že o těchto dlužích se dozvěděla až z exekucí vedených na jejich nemovitost. K poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. žalobkyně v podání ze dne 7.10.2022 uvedla (bod XI podání), že dosud neví, kolik na těchto dlužích dlužník zaplatil za trvání manželství. Zaplatila za něj asi částku cca 50 000 Kč, ale nemá k dispozici doklad a soudnímu exekutorovi JUDr. Broncovi byla nucena zaplatit částku 192 687 Kč dne 21.11.2013. Uvedla, že pokud se jedná o dluh u ZP MV ČR, předkládá výpis ze dne 26.11.2012, v němž je žalovanému uloženo zaplatit nedoplatek 7 216 Kč. Dále, že předkládá vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 7.12.2011 do 12.3.2012 u VZP, kde byl vykázán nedoplatek ve výši 5 832 Kč a penále 359 Kč. Také OSSZ měla vůči dlužníkovi v březnu 2015 vyčíslenou pohledávku ve výši 67 514 Kč, a z toho důvodu bylo zřízeno zástavní právo na společných nemovitostech. Další rozhodnutí o zřízení zástavního práva na nemovitostech se mělo vztahovat k vykonatelnému platebnímu výměru č. 63/2015 na částku 28 525 Kč. Dle žalobkyně se mělo jednat o výlučné dluhy dlužníka. Vzhledem k tomu, že má jen torza těchto důkazů, navrhl žalobkyně, aby soud vyžádal příslušné důkazy od jednotlivých označených subjektů.
175. S ohledem na výše těchto závazků a především s ohledem na jejich charakter, se dle přesvědčení soudu jedná o běžné závazky, které lze podřadit pod obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny. Tyto povinné odvody se týkaly i žalobkyně, jedná se o závazky, které by měly být běžně uspokojovány z prostředků SJM. Uváděné částky nejsou natolik vysoké a pouze se do těchto výší nakumulovaly jejich průběžným nehrazením. Tyto tvrzené vnosi proto nezohlednil.

Investice i) – uhrazený exekuční dluh exekutorovi **JUDr. Broncovi** ve výši **192 687 Kč**.

176. Žalobkyně uvedla, že tato platba exekutorovi byla uhrazena z prostředků získaných půjčkou od sestry žalobkyně [REDAKCE]. O tomto dluhu žalobkyně údajně nevěděla, dozvěděla se o něm až z exekucí vedených na jejich společnou nemovitost.
177. Z dokazování vyplývá, že dne 21.11.2013 zaplatila žalobkyně exekutorovi JUDr. Broncovi částku 192 687 Kč, k úhradě exekuce vedené pod sp. zn. 8 EX 872/13 (zjištěno z příjmového pokladního dokladu na č.l. 25).
178. Existenci tohoto vnosu má soud za spolehlivě prokázanou, zároveň má za prokázané, že tento dluh byl uhrazen z půjčky, o které žalobkyně věděla a dala k ní souhlas. Vzhledem k tomu, že šlo o úhradu na dluh dlužníka z prostředků v SJM, zohlednil soud tento vnos a do vypořádacího podílu žalobkyně přiznal částku 96 343,50 Kč, tj. odpovídající 1/2.

Investice j) Převod prostředků z navýšení úvěru u ČMSS a.s. ve výši 470 000 Kč na účet dlužníka u Fio banky a převod částky 400 000 Kč na účet společnosti MATAM s.r.o.

179. Žalobkyně tvrdila, že žalovaný bez jejího vědomí a souhlasu převedl z navýšení úvěru u ČMSS a.s. částku **470 000 Kč** na svůj účet vedený u Fio banky a dalších **400 000 Kč** na účet své společnosti MATAM s.r.o., čímž zkrátil společný majetek o další částku 870 000 Kč.
180. Ze zprávy společnosti MATAM s.r.o. ze dne 30.7.2018 (na č.l. 390) však nevyplynulo, že by dlužník převedl na společnost MATAM s.r.o. částku 400 000 Kč. Společnost uvedla, že v období let 2012 až 2015 vedla účet u Fio banky a.s. č. [REDAKCE] a účet u ČSOB a.s. č. [REDAKCE]. Dále uvedla přehled úhrad, které učinil dlužník za nákup autopříslušenství od společnosti MATAM s.r.o. a za přefakturaci telefonních služeb na základě faktur společnosti. Z přehledu je významná pouze hotovostní úhrada 300 000 Kč dne 21.1.2011 jako částečná úhrada na fakturu za nákup zboží č. [REDAKCE] a hotovostní úhrada ve výši 150 019 Kč dne 20.12.2014 na úhradu faktury za nákup zboží [REDAKCE].
181. Z výpisu účtu dlužníka u Fio banky č. [REDAKCE] (na č.l. 728-731) pak nevyplyvá ani to, že by na něj byla převedena částka 470 000 Kč, navíc tento účet byl zřízen až dne 24.1.2014.
182. K poučení soudu podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. pak žalobkyně v podání ze dne 7.10.2022 doplnila, že dlužník si v roce 2012 na základě platebního příkazu z účtu ČMSS nechal zaslat na účet žalobkyně č. [REDAKCE] částku ve výši 1 031 310,50 Kč představující navýšení úvěru u ČMSS. Zopakovala tvrzení uvedené i k položce č. 3 (závazek vůči ČMSS), totiž že dlužník měl z tohoto účtu žalobkyně dne 7.12.2012 vybrat v hotovosti částku 200 000 Kč, dne 10.12.2012 částku 200 000 Kč a dne 19.12.2012 částku 100 000 Kč a dále pak měl dlužník z tohoto účtu žalobkyně převést částku 300 000 Kč na svůj podnikatelský účet a použít jí k úhradě svých dluhů a v zbytku k jí neznámým účelům. Uvedla, že se spletla, když uvedla, že si dlužník poslal peníze na svůj účet vedený u Fio banky. Poslal si je na svůj podnikatelský účet a vybral je v hotovosti. Je pak na dlužníku, aby prokázal, jak s těmito prostředky naložil. Dle žalobkyně ale rozhodně nebyly použity na potřeby jejich tehdejší společné domácnosti. Buď z nich zaplatil dluhy, o nichž nevěděla, nebo je prohrál v hazardu či na burze, a nebo z nich zaplatil dluhy MATAMu s.r.o. V podání ze dne 7.10.2022 pak žalobkyně pod bodem X označuje platby dlužníka ve prospěch společnosti MATAM s.r.o., a to na základě provedených důkazů (přípis společnosti MATAM z 30.7.2018 a z výpisů z účtů).
183. Žalobkyně přes poučení podle §118a o.s.ř. neprokázala své tvrzení, že dlužník převedl ze SJM z úvěru u ČMSS částku 470 000 Kč na svůj účet ve Fio bance a 400 000 Kč na účet společnosti MATAM. Žalobkyně sice k poučení soudu tvrzení doplnila, nicméně její tvrzení byla natolik odlišná od těch původních, že je dle názoru soudu nelze považovat za doplnění či upřesnění stávajících tvrzení, ale jde o tvrzení zcela nová, uplatněná po 3 letech lhůt k vypořádání SJM. V této souvislosti soud odkazuje na usnesení ze dne 2.5.2024, č.j. 23C 212/2015-884, v němž se

doplnění těchto tvrzení podrobněji věnuje s tím, že tato nová tvrzení představující změnu žaloby nebyla soudem připuštěna.

2.5 K disparitě podílů a tvrzení o hazardních hrách

184. Žalobkyně ve věci shledávala důvody pro disparitu podílů, a to v souvislosti s tvrzenými problémy dlužníka s hraním hazardních her, tak i v souvislosti se společným závazkem vůči ČMSS, resp. ČSOB Stavební spořitelně, a.s. V argumentaci shrnula, že dlužník měl z navýšení úvěru u stavební spořitelny ve výši 1 031 310,50 Kč bez vědomí a souhlasu žalobkyně vybrat v hotovosti v prosinci 2012 celkem částku 500 000 Kč a s těmito prostředky naložit jí neznámým způsobem a dále si měl převést na svůj podnikatelský účet dne 30.11.2012 částku 300 000 Kč a použít jí na své podnikání a část zřejmě použít na úhradu dluhu [REDACTED]. Podle úvěrových podmínek přitom měly být tyto prostředky použity na dokončení výstavby domu na [REDACTED].
185. Pokud jde o hazard, tvrdila, že dlužník měl ke konci trvání jejich manželství problémy s hraním hazardních her a většina jím zapůjčených prostředků byla utracena dlužníkem v hazardu. Takto si měl zapůjčit od otce žalobkyně [REDACTED] 190 000 Kč, od [REDACTED] 140 000 Kč, od [REDACTED] 200 000 Kč a od [REDACTED] 150 000 Kč. Tyto prostředky měl dlužník přijít jí neznámým způsobem, patrně je prohrál a následně byly tyto půjčky těmto osobám vráceny z prostředků tvořících jejich SJM.
186. Pokud jde o tvrzený hazard údajně provozovaný dlužníkem, činí soud toto shrnutí vyplývající z provedených důkazů:
187. Svědkyně [REDACTED] vypověděla (na č.l. 312), že o hraní dlužníka nic neví, řekla jí o tom až žalobkyně.
188. Svědek [REDACTED] uvedl (na č.l. 314), že ví, že dlužník hrál karty o drobné. O tom, že hrál hazard se mluvílo, ale svědek u toho nikdy nebyl a sám dlužník mu nic neřekl. Žalobkyně svědkovi řekla, že dlužník hrál ruletu na internetu.
189. Svědek [REDACTED] vypověděl (na č.l. 315), že se o hazardu v souvislosti s dlužníkem šuškal, ale nikdy u toho nebyl. O hazardu se dozvěděl od svého syna, který pracoval jako elektrikář při výstavbě casina [REDACTED]. Viděl tam zdecimovaného dlužníka, jak tam nechal prázdnou peněženku a šel pryč. Neví ovšem, jestli to bylo pravidlem nebo jednorázová záležitost. Bylo to někdy v srpnu 2014.
190. Svědek [REDACTED] (na č.l. 317) o hazardu nevěděl nic. Kdyby něco takového věděl, řešil by to jinak.
191. Svědkyně [REDACTED] uvedla (na č.l. 317), že po té zjištěné exekuci se žalobkyní (sestrou) pátraly, co dělal dlužník s penězi. V historii počítače zjistily, že hrál nějaké sázky, bylo to v angličtině, víc k tomu ale neví. Sama ho nikdy hrát hazard neviděla. Tu historii počítače viděla osobně. Žalobkyně jí také vyprávěla, že dlužník jednou nechal děti v autě a šel do casina.
192. Svědek [REDACTED] vypověděl (na č.l. 408), že s jedním kamarádem jezdili hrát poker, občas hrál ruletu, což ví od pana [REDACTED]. Má to ale vše z doslechu, nikdy u toho nebyl.
193. Svědkyně [REDACTED] uvedla (na č.l. 408 verte), že dlužník sázel na sport a dostihy na [REDACTED]. Přítomna tomu ovšem nebyla a neví, jestli s tím měl dlužník problém.
194. Svědek [REDACTED] vypověděl (na č.l. 409 verte), že spolu s dlužníkem jezdili hrát poker (zjevně tak jde o kamaráda, o němž hovořil [REDACTED] a že dlužník sázel i na sportovní zápasy. Jak na tom byl, neví. Pokerové turnaje byly o malé peníze s vkladem třeba 600 Kč. Nepřipadalo mu, že by s tím měl tehdy problém. V herně v Mercury se ho ale jednou na dlužníka ptala barmanka, co dělá ten kluk, co s ním hraje poker, že tam nechává 80 000 Kč měsíčně, a to na elektronické ruletě. Po jakou dobu to tak mělo být, svědek nevěděl. Dále svědek uvedl, že dlužník hrál poker i na internetu.

195. Sám dlužník při výslechu ve věci rozvodu sdělil, že hrál poker na internetu, ale hrála ho dle něj i manželka. Účet byl na jméno manželky u [REDAKCE] (zjištěno z protokolu na č.l. 422). Dále dlužník v rámci své výpovědi v tomto řízení uvedl (na č.l. 427 a 428 verte), že žádné půjčky na hazard nešly, „ať mu toto někdo dokáže“. Připustil, že chodil hrát poker s vklady kolem max. 500 Kč, hrál poker i na internetu. Turnaje byly zhruba jednou za měsíc. Dle dlužníka šly všechny vydělané peníze na účet žalobkyně.
196. Svědek [REDAKCE] vypověděl (na č.l. 861), že o dlužníkově hraní slyšel jen od kamarádů, vlastní zkušenost nemá. Dlužník mu ale vracel zapůjčené peníze v půl 5 ráno, proto se svědek domnívá, že je musel zrovna někde vyhrát. Na druhou stranu ocenil, že je přišel rovnou vrátit.
197. Svědek [REDAKCE] uvedl pouze to, že o hraní slyšel jen od své bývalé manželky [REDAKCE] [REDAKCE] žádnou vlastní zkušenost nemá.
198. V opatrovnickém řízení ohledně nezletilých dětí žalobkyně a dlužníka byl vypracován znalecký posudek Mgr. Šnorka z 16.8.2015 (na č.l. 324-335). Dlužník znalci popisoval, co a jak hrál. Znalec v této otázce učinil závěr, že patologické hráčství dlužníka nebylo prokázáno, bylo ale zjištěno, že má dlužník všeobecně k hraní pozitivní vztah. Objektivní informace o patologickém hráčství dlužníka neměl znalec k dispozici.
199. S ohledem na provedené dokazování, jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, nakonec soud k disparitě vypořádacích podílů nepřistoupil, a to z následujících důvodů:
200. Naprostá většina tvrzených půjček a vnosů byla zohledněna tímto rozsudkem, popř. nebyla připuštěna změna žaloby z důvodu uplynutí 3leté lhůty k uplatnění nároků. Dle judikatury Nejvyššího soudu, sp. zn. 22 Cdo 1869/2022, přitom platí, že *jestliže uplatnění vnosu nepřichází do úvahy proto, že nebyl v zákonné lhůtě navržen k vypořádání, a nemůže být proto k případným vnosům v řízení přiblíženo, neboť právo na jejich vypořádání zaniklo, nelze tento postup „dohánět“ úvahou o disparitě podílů založené na principu zásluhovosti. Opačný postup by totiž znamenal, že bez ohledu na zákonnou lhůtu k uplatnění vnosů by bylo možno fakticky též výsledku dosáhnout uplatněním požadavku na disparitu podílů, kde žádné omezení nejzazší lhůtou pro soudní řízení není.*
201. Z dokazování má sice soud za prokázané, že dlužník se nějakým způsobem hazardu věnoval, ale vůbec nelze činit závěry, v jaké míře. Vypořádání vztahů z půjček, u nichž nebylo zřejmé, na co byly použity, bylo zamítnuto, tudíž tyto dluhy jdou jen za dlužníkem a nestaly se tak součástí vypořádání SJM.
202. Dalším důvodem k nepřistoupení k disparitě podílů je skutečnost, že SJM nevykazovalo větší příjmy a aktiva. V podstatě jedinou vysokou hodnotou SJM je dům na [REDAKCE] o který se dlužník významně zasloužil, byť na úkor zadlužení. Vlivem nárůstu cen nemovitostí byla nemovitost zhodnocena a naopak vlivem úpadku dlužníka došlo k zafixování závazků jak jeho výlučných, tak těch, které jsou součástí SJM. Příjmy žalobkyně a dlužníka nebyly natolik vysoké, aby mohly „zmizet“ na úhrady dlužníkových závazků. Rovněž rekonstrukce domu na [REDAKCE] nemohla být financována pouze z úvěru u ČMSS. Tvrzení žalobkyně je v podstatě takové, že příjmy měla domácnost nízké, ale všechny půjčky dlužníka šly místo na dům na něco jiného, ale pokud byly vráceny, bylo to z prostředků SJM. Dům se přitom postavil. Takový scénář je ale v podstatě vyloučen. Některé půjčky byly vráceny z jiných půjček, které ovšem nebyly v SJM. V takto spletených živelných finančních transakcích již nelze zcela přesvědčivě najít odpovědi na všechny otázky, nicméně příjmy SJM nebyly takové, aby je dlužník mohl všechny použít na své výlučné závazky.
203. V neposlední řadě pak soud připomíná, že insolvenční řízení stojí na zásadě, že věřitelé mají přednost před SJM. V případě předlužení SJM se vypořádání SJM ani neprovádí, v případě, že SJM předluženo není, vypořádání se provede a vypořádací podíl druhého z manželů se dostává do režimu klasické přihlášené pohledávky. Za této situace nepovažuje soud za správné v tomto případě o disparitě uvažovat, neboť by tím mohlo dojít k poškození věřitelů.

2.6 Vypořádací podíl žalobkyně

204. Na základě jednotlivých dílčích závěrů při nepřihlédnutí k žalobkyní požadované disparitě podílů dospěl soud k celkové výši vypořádacího podílu žalobkyně **2 084 918 Kč**. Pro lepší přehlednost zařadil soud do odůvodnění tohoto rozsudku výpočtovou tabulku:

<u>Položka</u>	<u>hodnota</u>	<u>polovina</u>	<u>zůstává dlužníkovi</u>	<u>má dát žalobkyni</u>	<u>poznámka</u>
1) dům [REDAKCE]	12 777 000 Kč	6 388 500 Kč	6 388 500 Kč	6 388 500 Kč	
2) dům v [REDAKCE]	x	x	0	0 Kč	zamítnuto
3) úvěr ČMSS	-2 492 862,70 Kč	-1 246 431,35 Kč	-1 246 431,35 Kč	-1 246 431,35 Kč	
4) zůstatek Fio	176,52 Kč	88,26 Kč	88,26 Kč	88,26 Kč	
5) zůstatek ČSOB	6 937 Kč	3 468,50 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
6) Náj. [REDAKCE]	100 000 Kč	50 000 Kč	0	(50 000,00 Kč)	jde o vnos
7) dluh [REDAKCE]	-452 845 Kč	-226 422,50 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
8) dluh [REDAKCE]	-215 268,50 Kč	-107 634,25 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
9) dluh [REDAKCE]	-954 195,22 Kč	-477 097,61 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
10) dluh ČSOB	-91 154,15 Kč	-45 577,08 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
11) dluh [REDAKCE]	-199 679,85 Kč	-99 839,93 Kč	-99 839,93 Kč	-99 839,93 Kč	
12) dluh [REDAKCE]	-196 425 Kč	-98 212,50 Kč	0	0 Kč	zamítnuto
13) dluh P. [REDAKCE]	-6 687 485 Kč	-3 343 742,50 Kč	-3 343 742,50 Kč	-3 343 742,50 Kč	
14) nájemné za NP v přízemí domu	x	x	0	0 Kč	zamítnuto
celkem na položkách			1 698 574,49 Kč	1 698 574,49 Kč	

<u>vnos</u>	<u>hodnota</u>	<u>polovina</u>	<u>zamítnuto</u>	<u>má dát žalobkyni</u>	<u>poznámka</u>
a) [REDAKCE]	200 000 Kč	100 000 Kč	100 000 Kč	0 Kč	zamítnuto
b) [REDAKCE]	140 000 Kč	70 000 Kč	0 Kč	70 000 Kč	
c) [REDAKCE]	200 000 Kč	100 000 Kč	0 Kč	100 000 Kč	
d) [REDAKCE]	130 000 Kč	65 000 Kč	0 Kč	65 000 Kč	
e) [REDAKCE]	150 000 Kč	75 000 Kč	75 000 Kč	0 Kč	zamítnuto
f) [REDAKCE]	20 000 Kč	10 000 Kč	5 000 Kč	5 000 Kč	
g) [REDAKCE]	90 000 Kč	45 000 Kč	45 000 Kč	0 Kč	zamítnuto
h) VZP, ZPMVČR, OSSZ	50 000 Kč	25 000 Kč	25 000 Kč	0 Kč	zamítnuto
i) JUDr. Bronec	192 687 Kč	96 343 Kč	0 Kč	96 343,50 Kč	
j) Fio a Matam	870 000 Kč	435 000 Kč	435 000 Kč	0 Kč	zamítnuto
celkem tvrzené vnosy	2 042 687 Kč	přiznáno na vnosech	685 000,00 Kč	386 343,50 Kč	včetně pol. 6

celkem vypořádací podíl žalobkyně:

2 084 917,99 Kč

205. Jak již bylo uvedeno, oproti běžnému vypořádání SJM, je tento případ významně ovlivněn insolvenčním řízením dlužníka, jehož úpadek je řešen zpeněžením majetkové podstaty. Účelem tohoto řízení bylo nejprve zjistit, zda SJM není předloženo a pokud není, je třeba SJM vypořádat. Závěr o předložení SJM soud neučinil, a proto jej vypořádal. Pakliže jsou v podstatě veškerá aktiva SJM předmětem majetkové podstaty dlužníka, která má být zpeněžena, je výstupem z toho řízení ve vztahu k žalobkyni pouze stanovení jejího vypořádacího podílu. Tento vypořádací podíl

se následně stává pohledávkou v režimu přihlášených nezajištěných pohledávek, která bude uspokojena v insolvenčním řízení z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty dlužníka. Z toho důvodu nestanovil soud ve výroku II tohoto rozsudku lhůtu k plnění.

2.7 Zamítnuté důkazní návrhy

206. Z provedených důkazů, kterými se soud v odůvodnění tohoto rozsudku nezabýval, nečinil žádné skutkové závěry, a to buď z důvodu, že tyto důkazy nebyly podstatné, chyběla k nim relevantní tvrzení, popř. měly prokazovat tvrzení, která již nebyla z důvodu uplynutí tříleté lhůty pro vypořádání SJM přípustná. Jedná se například o výslech svědka [REDAKCE] některé výpisy z účtů žalobkyně i dlužníka či jejich dětí nebo důkazy týkající se nákupu akcií RWN.
207. Z obdobných důvodů soud některé navržené důkazy neprovedl. Jedná se např. o navržený výslech [REDAKCE] [REDAKCE] (nadbytečné), smlouvu o nájmu reklamní plochy (pravidlo 3 let), výslech rodičů dlužníka (otec již není naživu, matka zřejmě není výslechu způsobilá), důkaz insolvenčním spisem (neúčelné), dotaz na finanční úřad ohledně příjmů žalobkyně a žalovaného (finanční úřad civilnímu soudu informace neposkytuje), výslech [REDAKCE] [REDAKCE] (nadbytečné – důkaz byl navržen nepochopitelně k závazku dlužníka vůči [REDAKCE] [REDAKCE] nikoliv k tvrzenému gamblerství, kde by se spíše nabízel), nájemní smlouvy a výslechy [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] (nadbytečné - navrženo k prokázání tvrzení, že dům na [REDAKCE] používali oba účastníci pro podnikání), dotaz na Patria Finance k přehledu obchodování na účtu [REDAKCE] [REDAKCE] (nadbytečné – pravidlo 3 let), stavební povolení a kolaudační rozhodnutí k domu [REDAKCE] [REDAKCE] - k prokázání, že dům na [REDAKCE] byl určen k podnikání (nadbytečné, navíc kolaudační souhlas je přílohou ZP Ing. Drnka), dotaz živnostenskému úřadu na výpis žalobkyně – v jakých oborech má/měla živnostenské oprávnění a kde podnikala po jakou dobu (nadbytečné). S ohledem na větší množství navržených důkazů zamítl soud provedení všech navržených, avšak dosud neprovedených důkazů jako celek s tím, že neshledal, že by některý z navržených důkazů měl pro řízení význam.

3. Náklady řízení

3.1 Náklady řízení mezi účastníky

208. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., dle něhož *měl-li účastník ve věci jen částečný úspěch, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo*. Při rozhodování o nákladech řízení vycházel soud z aktuální judikatury Ústavního soudu, především ze stanoviska pléna ÚS z 13. 9. 2023, sp. zn. Pl. ÚS-st. 59/23. V uvedeném stanovisku se Ústavní soud zabývá primárně náklady v řízení o vypořádání podílového spoluvlastnictví, nicméně tyto závěry se obdobně týkají i řízení o vypořádání SJM. Ústavní soud se vyslovil, že v řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, majícím povahu iudicii duplicis, není-li žaloba zamítnuta, zpravidla nelze určit, který účastník měl ve věci plný úspěch (§ 142 odst. 1 o.s.ř.). Je proto obecným východiskem pro rozhodování o nákladech řízení souladným s ochranou vlastnického práva dle čl. 11 odst. 1 a práva na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 LPS, aby žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů řízení vůči jinému účastníku, ledaže by pro to byly dány zvláštní důvody. Rozhodnutí o nákladech řízení podle § 142 odst. 3 o.s.ř. bude podmíněno zvláštními okolnostmi případu, zejména pak např. šikanózním výkonem práva či zneužitím práva. Procesní úspěch účastníka však podle recentní nálezkové judikatury Ústavního soudu nelze odvozovat od výsledného způsobu vypořádání spoluvlastnictví. Teprve ve fázi rozhodování o vypořádání zrušeného podílového spoluvlastnictví se totiž naplno projeví povaha řízení iudicii duplicis, jehož specifika neodpovídají charakteristickým znakům civilního sporu v režimu občanského soudního řádu, a v důsledku toho je stanovování úspěchu jednotlivých účastníků ve věci pro účely rozhodnutí o nákladech řízení velmi obtížné. Vzhledem

k tomu, že soud není vázán návrhem žalobce, jde-li o konkrétní způsob vypořádání spoluvlastnictví, nýbrž je vázán posloupností uvedenou v § 1143 a násl. o.z., není logické odvíjet procesní úspěch ve věci od toho, co bylo mezi účastníky sporné, a k čemu tedy bylo vedeno dokazování (obvykle právě konkrétní možnosti způsobu vypořádání). Nadto žádná z procesních stran výsledkem řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví po finanční stránce neztrácí, obě odcházejí od soudu se stejnou majetkovou hodnotou (k okamžiku rozhodnutí ve věci), se kterou do něj vstoupily. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení není možné vycházet ze zásady procesního úspěchu ve věci, nemohou-li účastníci řízení zcela svými procesními návrhy ovlivnit jeho výsledek. Žádnému z účastníků řízení taktéž nelze klást k tíži, že odmítá určitý způsob vypořádání spoluvlastnictví, ať už z objektivních nebo subjektivních důvodů, neboť to vyplývá z jeho ústavně zaručeného práva podle čl. 11 odst. 1 Listiny. Výjimku z obecného použití § 142 odst. 2 občanského soudního řádu na řízení typu iudicium duplex by měly tvořit případy, kdy jde o obstrukční chování spoluvlastníka, účastník řízení se nezajímá o konstruktivní vyřešení věci nebo jde o šikanózní výkon práva. (Srov. IV. ÚS 404/22.) O takový případ však v dané věci nešlo. Insolvenční řízení dlužníka navíc v tomto řízení i brání možnosti uzavření smíru účastníky, byť dohodu ve věci uzavřít lze, schválí-li ji insolvenční soud.

3.2 Náklady státu

209. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. *stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.* Tyto náklady představuje znalečné přiznané Ing. Karlu Drnkovi v celkové výši 51 444,42 Kč a podle výsledku řízení, který se odrazil i do výroku o nákladech řízení, byla soudem rozdělena rovným dílem mezi oba účastníky. Každému z účastníků tak byla stanovena povinnost zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku 25 722,21 Kč. V tomto případě stanovil soud v souladu s § 160 odst. 1 o.s.ř. 15denní lhůtu k plnění počínaje právní mocí rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho výkonu.

České Budějovice 6. května 2024

JUDr. Tomáš Křiváček v. r.
soudce